

Loučeňský občasník

Informace o dění na Úřadě městyse Loučeň

Vážení občané,

ráda bych Vás seznámila s děním v našem městyse. Pro větší přehled a orientaci jsem rozdělila naši činnost do několika sekcí.

Stavební činnost:

● **Kulturní dům** – čp.345 – je započata oprava fasády, začátkem prosince by se měly začít vyměňovat okna a následně i vstupní dveře a portály. Vnitřní úpravy – podhledy ve vstupní chodbě a vestibulu 1NP, podhledy v sále a povrchy stěn (nad úrovní dřevěného obkladu) by měly být zahájeny na konci ledna. Ukončení všech stavebních prací se předpokládá v dubnu 2022. Stavbu provádí firma Jankovský-Poděbrady, která byla vybrána na základě výběrového řízení.

Na tyto opravy jsme získali dotace z MMR (Ministerstvo pro místní rozvoj) ve výši 4 631 846,- Kč.

● **Ulice Strupkova** – oprava této komunikace je plánována na jaro 2022. Obyvatelům této ulice bude termín zahájení prací včas oznámen, protože v této ulici budou částečná omezení v přístupu automobilem. V době stavebních prací přibližně od 7.30 do 16 hodin nebude možné zcela zajistit příjezd k vlastním objektům. Byly vzneseny dotazy na povrch komunikace – ten je navržen zpevněný, asfaltový.

Při realizaci stavby, se uvažuje s obnovou veřejného osvětlení (posílení sloupů VO) - součinnost výkopových prací. Stavbu bude realizovat na základě výběrového řízení firma Halko.

Na tyto opravy byla získána dotace z Ministerstva pro místní rozvoj ve výši 4 089 638,- Kč.

● **Chodník** – realizace chodníku (od Úřadu městyse Loučeň čp.97 k ulici K Hájojně) bude započata také na jaře 2022. Před zahájením prací budou osloveni vlastníci přilehlých nemovitostí ve věci povrchových úprav ke stávajícím vjezdům a řešení parkování.

Povrchová úprava chodníku – zámková dlažba v barevném odstínu písčovce, přejezdové části v odstínu hnědém.

Na základě výběrového řízení bude stavbu realizovat firma Strabag.

Na tuto stavbu byla získána dotace z SFDI (Státní fond dopravní infrastruktury – bezpečnost dopravy) ve výši 4 195 809,- Kč.

Na odvodnění chodníku byla získána další částka (ta nebyla uznatelnou položkou SFDI) z dotačního programu SFŽP (Státní fond životního prostředí) - dešťová kanalizace – ve výši 936 876,- Kč.

Při stavbě chodníku bude zároveň zahájena i oprava povrchu zpevněných ploch kolem úřadu (čp.97) a mezi poštou a hasičskou zbrojnicí (čp.268), kde budou vyznačena parkovací stání (před úřadem a poštou). I na tuto stavbu byla získána dotace z Ministerstva pro místní rozvoj, a to ve výši 2 453 711,- Kč.

Stavbu bude rovněž realizovat na základě výběrového řízení firma Strabag.

● **Prodloužení vodovodu, kanalizace, intenzifikace čističky odpadních vod (Studce, Studečky, Vinice)** – v současné době je na základě výběrového řízení podepsána smlouva s prováděcí firmou BOZ a technickým dozorem. Komise Ministerstva zemědělství schválila výši dotace na vodovod – 15 174 000,- Kč, kanalizaci a ČOV ve výši 30 454 000,- Kč což je 65 % skutečných nákladů. Na přípojky se pokusíme získat dotace od Středočeského kraje a následně seznámíme občany s podmínkami a financováním připojení na vodovodní a kanalizační řády (uvažujeme o zřízení sdruženého stavebního spojení pro občany).

● **Mateřská škola** – na základě výběrového řízení je vybrána

stavební firma Pohl s.r.o. Náklady na novou budovu MŠ jsou 45 000 000,- Kč. V současné době je podána žádost o dotace na Ministerstvo financí v předpokládané výši 20 000 000,- Kč. Dále bychom chtěli požádat o další dotaci Středočeský kraj. Vzhledem k nedostatečné kapacitní situaci v MŠ a ZŠ Loučeň uvažujeme se zahájením stavebních prací na jaře 2022, a to z vlastních zdrojů a s využitím nového finančního úvěru od některé z bank (poslední splátka úvěru, kterým byla obec zatížena na opravy sokolovny byla splacena v červnu 2021).

Nová mateřská škola má plánovanou kapacitu 75 dětí. Po realizaci nové stavby budou stávající třídy MŠ využity k navýšení kapacity ZŠ. Dispoziční řešení nové školky je navrženo tak, aby mohly být využity terasy (se zacloněním), které by navazovaly na třídy, a děti mohly mít výuku i na čerstvém vzduchu.

● **Objekt hasičské zbrojnice čp.268 Loučeň** – v této době je zpracována projektová dokumentace na stavební úpravy se změnou užívání stavby, kde je plánováno na místo bývalé knihovny (která je přemístěná do budovy KD) a nevyužívaných kanceláří ve 2NP, vybudování dvou bytových jednotek typu 2kk. Zároveň se plánuje zateplení a výměna oken, dveří a případně i vrat.

● **Dětské hřiště Patřín** – na základě požadavků občanů místní části Patřín byla vybrána lokalita pro umístění nového dětského hřiště, a to v nové zástavbě, v ul. Spojovací. Za výrazného finančního přispění ČEZ (dotační program Oranžová hřiště ve výši 680 000,- Kč) a za spolupráce místních občanů se nám podařilo vybudovat dětské hřiště i s umístěním fitness parku. Toto dětské hřiště bylo oficiálně otevřeno 4. 12. 2021, kdy zastupitelka, paní M. Záklasníková slavnostně přestříhla pásku umístěnou na vstupu do areálu. U této příležitosti byl pro zúčastněné připraven zábavný program (soutěže, občerstvení). Celá akce probíhala i za přítomnosti Mikuláše, dvou čertů a dvou andělů, kteří podarovali přítomné děti dárkovými balíčky. Připravené dárečky byly pak předány i dětem SDH Loučeň, které měly tento den svou mikulášskou besídku. Akci zajišťoval městys Loučeň (v zastoupení M. Záklasníková, M. Nohava, P. Bašus, M. Peterková). Poděkování patří také organizátorům Majkl Cupu, kteří akci podpořili finančním darem 1000,- Kč na občerstvení.

● **Ulice K Bažantnici** – tato ulice byla v nedávné době také opravena, a to i s výměnou a doplněním veřejného osvětlení. Tato akce byla finančně podpořena vlastníkem pozemků, které přiléhají k této komunikaci.

Další stavby v přípravném stadiu:

● **Ulice K Oboře a Třešňová**: v těchto dnech se zabývám zpracováním podkladů pro podání žádosti u Ministerstva pro místní rozvoj na opravu komunikace K Oboře a Třešňová. Ulice K Oboře v úseku od restaurace U Otomanských až ke hřbitovu, kde bude nově zpevněn vstup a stejně tak i plocha před sběrným místem u oplocení hřbitova. V ulici Třešňová, kde je již dokončená nová zástavba, se uvažuje s novým povrchem, na který budou navazovat parkovací ostrůvky a vjezdy na pozemky.

● **Kabiny** – vzhledem k nevyhovujícímu zázemí FK Loučeň 1893, je připravováno řešení nového sociálního zařízení a šatny mimo stávající objekt, a to formou kontejnerové stavby. Podklady a cenové nabídky máme zpracované. Financování je plánováno z NSA (Národní sportovní agentura) nebo ze Středočeského kraje, kde jsou pravidelně vypisovány dotace na tento druh staveb.

Pokračování na straně 2.

Informace o dění na Úřadě městyse Loučeň

Pokračování ze strany 1.

● **Zázemí u sokolovny** – obdobné problémy se zázemím (sklad nářadí) jsou i u sokolovny (zatím řešené přechodným umístěním stavební buňky). Zde je uvažováno také s umístěním souboru kontejnerů, kde by byly jak sklady pro sokolovnu, tak i zázemí, kam by bylo přemístěno vybavení z tzv. likusáku u školy. Tato stavba, původně sloužící jako stavební zařízení u novostavby ZŠ, je ve špatném technickém stavu a bude demolována před zahájením nové stavby MŠ.

● **Venkovní třída u ZŠ a MŠ** – při realizaci dalších staveb na pozemku areálu školy je nejdříve nutné zjistit, jaké využití by měly mít. Řešení několika samostatných přístřešků je z finančního hlediska neekonomické. Také je třeba dbát na architektonický vzhled doplňkových staveb, aby zapadaly celkového stavebního souboru s plotným střechami na ZŠ a novostavbě MŠ. Na stavbu venkovní třídy, která by měla být bezbariérová a se sociálním zařízením, je již 2 roky zpracována projektová dokumentace a bylo zažádáno o dotace (zatím neúspěšně). Tato víceúčelová stavba by měla sloužit i jako zázemí MŠ při venkovních aktivitách i jako sociální zázemí u multifunkčního hřiště. Osazení této stavby bylo plánováno v místě za multifunkčním hřištěm, s přístupem ze zahrady MŠ a od hlavního vstupu školy. Škoda, že tento záměr někteří ze zastupitelů nepodpořili a nevyvinuli aktivitu již dříve, než začali připravovat variantu, která je de facto duplicitní.

● **Územní plánování** – nový územní plán je zpracováván a jsou do něho zahrnuty všechny požadavky občanů, které byly v daných termínech podány. V dalším Občasníku Vás budeme informovat o stanoviscích a závěrech dotčených orgánů, které se k předloženému návrhu vyjadřují.

● **Parcelace ulice Jizbická** – po několika schůzkách s vlastníky pozemků, kterých se týká zástavba v tomto území, je zpracován návrh parcelace a probíhá jednání s úřady. V příštím čísle Občasníku se budeme touto problematikou (dělení pozemků, sítě atd.) zabývat obsírněji.

Odpadové hospodářství a životní prostředí:

● **Nakládání s odpady** – Zastupitelé řeší odpadové hospodářství, zejména nárůst velkoobjemového odpadu, který obci navyšuje cenu za tzv. skládkovné. Místostarosta připravuje zkušební systém identifikace poplatníků, kteří ukládají velkoobjemový odpad. Uvažuje se, že bude nastaven určitý počet odběrů zdarma a po jeho vyčerpání bude odběr odpadu zpoplatněn.

Občané z ulice Na Pískách poptávali hnědé popelnice na ukládání bioodpadu. AVE CZ a. s. nabízí tuto službu, pokud bude alespoň 20 zájemců. Těmto zájemcům by byl navýšen poplatek za popelnice. Městys nabízí přistavení malého kontejneru za 200,- Kč. Sousedé v této lokalitě by se mohli domluvit a objednat si ho společně. Jeden z nich by odpovídal za to, že v kontejneru bude skutečně pouze bioodpad.

Je schválena OZV (obecně závazná vyhláška) o poplatku za komunální odpad. Poplatek zůstává na částce 900,- Kč, pouze občané, kteří dovršili věku 80 let a starší mají slevu a budou platit pouze 500,- Kč.

Osвобоzení od poplatků vztahující se na děti do věku 15 let (272) a seniory nad 70 let (318) zastupitelé neschválili, a to zejména s ohledem na výši částky 531 000,- Kč, o kterou by obec vybrala do svého rozpočtu méně. Jen pro informaci: i při výběru poplatku 900,- Kč za osobu a rok (což činí 2,50 Kč/osobu na den) musí městys Loučeň za odpad doplácet.

● **Park – revitalizace** – na revitalizaci parku u pomníku padlých je zpracován projekt, jehož součástí bude žádost na získání dotace na jeho údržbu u SFŽP.

Služby

● **Lékárna v čp.215 Loučeň** – Mgr. Veselý, který ukončil z osobních důvodů svou činnost, přislíbil vstoupit do jednání s náhradním potencionálním nástupcem, který by zavedenou výdejnu léků provozoval.

● **Dětský lékař v čp.215 Loučeň** – bylo osloveno několik lékařů a

zveřejněn záměr pronájmu ordinace, bohužel zatím nikdo neprojevil zájem.

● **Objekt čp.97 Loučeň (papírnictví, drogerie)** – poté, co se paní Hollerová rozhodla ukončit svou podnikatelskou činnost, byl zveřejněn záměr, že tyto prostory budou poskytnuty k pronájmu. Přihlásila se paní Štalmachová, která by zde prodávala květiny a drobné dárkové předměty.

● **Objekt čp.147 Loučeň (květiny a průmyslové zboží)** – uvolněné prostory budou opraveny tak, aby vznikl samostatný vstup na půdu (kde bude možné v budoucnu realizovat např. i další obecní byt, po kterých je v obci poptávka). Dále je nutné opravit z důvodů bezpečnosti vstupní schodiště. Zájemce o pronájem, který se k vyhlášenému záměru přihlásil, by zde nadále prodával průmyslové, papírnické, drogistické zboží atd. Zahájení se přepokládá v únoru nebo březnu 2022.

● **V objektu čp.345-KD** se od 1. 11. 2021 uvolnil prostor po pedikúře. Bude nabídnut k pronájmu.

● **Služby obce** – výše zmíněný odvoz, přistavení kontejnerů. Připomínáme občanům, že je možné se přihlásit (na webu městyse Loučeň nebo přímo na úřadě) k připojení k aplikaci „mobilní rozhlas“. Budete tak včas informováni o důležitém dění v obci.

V příštím roce připravujeme také umístění nové elektronické desky u vstupu na úřad. Tato „deska“ bude k dispozici nepřetržitě po celých 24 hodin denně a umožní přístup ke všem dokumentům zveřejňovaným na stránkách městyse Loučeň.

● **SPOT na náměstí Loučeň** – stojan umístěný před Jednotou slouží k dobíjení mobilních zařízení, notebooků a kol. Je zde i kompresor k dofouknutí pneumatik. Výrobu elektřiny zajišťuje solární panel.

● **Zásilkovna** – u vchodu na poštu čp. 97 Loučeň je umístěn Z-box, který slouží k odesílání i přijímání zásilek.

Kultura, sport, spolky, cestovní ruch:

● **Kalendář** – městys Loučeň vydal nový stolní kalendář, kde jsou fotografie i malované obrázky vztahující se k Loučeni. Dále jsou zde vyznačeny všechny kulturní a společenské akce plánované na rok 2022 (vzhledem k koronavirové situaci je ale možné, že dojde ke změnám), termíny pro úhrazení poplatků, kontakty na úřad, úřední hodiny atd. Za cenu 70,-Kč je možné si ho zakoupit v papírnictví, průmyslovém zboží a na úřadu městyse Loučeň.

● **Akce** – od léta proběhlo několik zajímavých akcí, o kterých se můžete dočíst v samostatných článcích. Za vzpomínku stojí také fotbalový turnaj Majkl Cup, který zde má již několikaletou tradici. Jeho pořadatelé uspořádáním sbírky finančně podporují potřebné děti.

Záslužnou činnost vyvíjejí i další spolky. Nebudeme je jmenovitě vypisovat, protože by bylo smutné, kdybychom náhodou na někoho zapomněli.

● **Naučná stezka** (navazuje např. na skryté příběhy). Jelikož jsme nezískali peníze na opravu stávající naučné stezky (vybudované kolem roku 1988), rozhodli jsme se tuto stezku obnovit z rozpočtu městyse Loučeň a za podpory dobrovolníků. Již od října může kolemjdoucí oslovit první tabule na začátku lesa Bludníku a další, zcela nová, u pomníku Helma (viz. článek). Na původních staništích vyrostly nové stojany, do kterých budeme postupně (v průběhu zimy a jara 2022) doplňovat informační tabule i s interaktivními prvky. V případě zájmu je možné tabuli sponzorovat. Tabule bude potom opatřena logem firmy či jménem dárce. Výše sponzorského daru je vyčíslena na 12 000,- Kč. První sponzoři – O. Hůlka a Zámečnictví Holánek věnovali část materiálu, který je při výrobě využit.

Trasu stezky doplňují i nové lavice. U parkoviště je již osazeno nové kryté „posezení“, kde si zmožení turisté i uživatelé tréninkového hřiště (členové spolků atd.) mohou odpočinout.

● **JSDH Loučeň** – byla získána dotace z Ministerstva vnitra (pořízení požární techniky pro rok 2022) na pořízení DA (dopravního auta 450 000,- Kč)

● **Pomník Helma** – dotace z Ministerstva kultury přes ORP Nymburk – památková péče 63 000,- Kč (viz. články)

Pokračování na straně 3.

Informace o dění na Úřadě městyse Loučeň

Pokračování ze strany 2.

● **Pomník 1. a 2. světové války, park na Loučeni** – dotace na rok 2022 z Ministerstva obrany - 220 000,- Kč, oprava bude realizována 2022

● **Socha na návsi ve Studcích** – připravujeme podání žádosti o dotace na Ministerstvu zemědělství – obnova památek (podání žádosti do 17. 1. 2022)

ZŠ a MŠ – příspěvková organizace

● V budově základní školy byly o prázdninách opraveny stoupačky a sociální zařízení v 2NP. Z laboratoře chemie vznikla nová třída, která byla vybavena novým zařízením. Do oken východní části objektu byly pořízeny žaluzie. V zahradě školky byl vyměněn písek v pískovišti. Nad rámec příspěvku zřizovatele, který v roce 2021 činil 1 500 000,- Kč, byla během prázdnin investována částka 700 000,- Kč. Byl předložen projekt na přístřešek pro MŠ Loučeň s kalkulací 136.159,- Kč za materiál a cca 50 000,- Kč na vybavení. V kalkulaci nebyla zahrnuta cena za tesařské a zemní práce. Předkladatelé projektu musí doplnit přesné umístění přístřešku na pozemku, celkové finanční vyčíslení nákladů včetně kalkulace zhotovitele s příslibem realizace. Je však nutné zvažovat další varianty (viz. zde výše zmíněný popis víceúčelového využití přístřešku i se sociálním zařízením, vzhled stavby atd.). Je nutné se zabývat nedostačující kapacitou a vybavením školní kuchyně a jídelny. Bude vyvoláno jednání s vedením školy, abychom si ujasnili priority a vyčíslili náklady. Škola disponuje s účtem, na kterém má uložené 4 000 000,- Kč, z nichž by mohly být některé náklady také hrazeny.

Další činnost:

● **Dary** – Zastupitelstvo městyse Loučeň schválilo dar ve výši 50 000,- Kč na nákup vybavení pro Spolek dobrovolných hasičů Stebno – město Kryry, které bylo v červnu postižené tornádem. Hasičská zbrojnice byla tornádem téměř zničena.

Naši jubilanti

V listopadu roku 2021 oslavili krásné životní jubileum pan Soběslav Bohumil z Loučeň, paní Hornová Milica z Loučeň, paní Černá Eva a Čejková Vítězslava z Patřína a paní Černíková Emilie z Loučeň.

V měsíci prosinci 2021 slaví paní Grusová Jitka z Loučeň, paní Morcová Věra z Patřína, pan Valenta Vladislav z Loučeň, pan Pešta Václav ze Studců, pan Mejstřík Josef z Loučeň a paní Vinšová Jaroslava z Loučeň.

V lednu 2022 oslaví jubileum pan Růžička Jiří z Loučeň, paní Sřegolová Eva z Loučeň, pan Vyhnánek Václav z Patřína, pánové Němec Pavel, Pára Josef a Hradecký Václav z Loučeň.

V únoru pak paní Větrovská Věra z Loučeň, pan Kruntorád Josef z Loučeň, paní Rybková Hana a paní Procházková Jaroslava z Patřína.

V březnu budeme moci blahopřát paní Rulíkové Jarmile z Loučeň.

A v dubnu oslaví paní Myslivečková Marie z Loučeň, pan Hrázský Miroslav z Loučeň, paní Suchopárková Lenka z Loučeň a paní Perníčková Jarmila z Patřína.

Všem jubilantům přejeme především pevné zdraví a další klidná a spokojená léta.

● Zastupitelstvo také schválilo dar ve výši 50 000,- Kč pro nemocnici Nymburk na nákup dýchacích přístrojů.

Přeji vám všem, abyste adventní období, vánoční svátky i závěr letošního roku prožili ve zdraví a lásce a aby se příští rok koronavirová nákaza, která nás všechny více či méně postihla, stala už jen nepříjemnou vzpomínkou.

Přeji také hodně štěstí a úspěchů. Slibuji, že vedení městyse udělá vše pro to, aby byla Loučeň nadále městysem prosperujícím, přívětivým ke svým obyvatelům a aby se nám všem tady i nadále dobře žilo.

M. Peterková, Vaše starostka

Poplatky na rok 2022

Likvidace komunálního odpadu – popelnice 900,- Kč

Poplatník přihlášený k T.P., který dosáhne v roce 2022

věku 80 let a víc hradí poplatek ve výši 500,- Kč

Částka je splatná do konce února 2022, a to za každou osobu přihlášenou k trvalému pobytu, nebo osobu, která vlastní rekreační nemovitost v katastru obce a není zde hlášena k trvalému pobytu.

Od 1. 3. 2022 bude platit nová svozová známka.

Odvádění odpadních vod – stočné 1800,- Kč

Polovina částky je splatná do konce června a doplatek do konce listopadu 2022, a to za každou osobu bydlící na Loučeni i v případě, že není hlášena k trvalému pobytu.

Pokud poplatník žádá o slevu na základě čestného prohlášení, toto prohlášení musí být podáno v roce 2022!!

Poplatek za psa 100,- Kč

Poplatek za každého dalšího psa 200,- Kč

Poplatek za psa platí držitel psa přihlášený v katastru obce k trvalému pobytu.

Číslo účtu: 0110987141/0300

Loučeň	VS	101 xxx (xxx = číslo popisné)
Patřín	VS	102 xxx (xxx = číslo popisné)
Studce	VS	103 xxx (xxx = číslo popisné)
Studečky	VS	104 xxx (xxx = číslo popisné)
Chaty	VS	105 xxx (xxx = číslo evidenční)

Např. Loučeň č.p. 345 = **VS 101 345** + prosíme připojit jméno plátce
Nevyvezené popelnice, výměna popelnice – 606 685 921 nebo 724 832 377

Oprava kanalizace – 604 610 567

Sběrné místo „U Štajnerů“ je otevřeno každou sobotu od 10:00 do 11:30 hodin.

Sběrné místo „Za Hřbitovem“ pro ukládání bioodpadu je otevřeno v sezoně duben – listopad každou neděli od 10:00 do 11:30 hodin. Umožní-li to počasí, bude zatím v provozu do 12. prosince 2021.

Městys LOUČEŇ

Za Poštou 97, 289 37 Loučeň

IČ 00239399 tel./fax 325 585 283 ID 6sgbyaf

e-mail: ou@loucen.cz

Bankovní spojení: ČSOB Praha č. účtu 110987141/0300

Když nemůžeš, tak přidej víc

Milé občanky, milí občané a všichni Vy, co jste se rozhodli věnovat svůj čas a energii přečtení následujících řádků, pokusíme se Vám poskytnout zpětnou vazbu z naší činnosti. Sice z naší pozice nemáme tolik možností něco udělat, ale doufáme, že i snaha se počítá.

První musíme zmínit, že se podařilo zakoupit pro naši mateřinku multifunkční tiskárnu. Ta byla Alešem Valentou odborně nainstalována, paní učitelky proškoleny a podle reakcí dětí vidíme, že fakt pomáhá a dělá velkou radost. Tímto moc děkujeme vedení školy, spolupráce s nimi je opravdu příkladná.

Pro děti z mateřinky jsme se snažili ještě o vybudování venkovního přístřešku. Zajistili jsme projekt od autorizovaného inženýra a nacenění místním podnikatelem s tím, že vedení školy se rozhodlo

pro investici z vlastních zdrojů ve výši zhruba 1/2 předpokládaných nákladů při současných cenách. Návrh přístřešku můžete shlédnout na přiloženém fotu. Umístění přístřešku bylo plánováno do místa původního altánku na již vydlážděnou plochu. Byli jsme i připraveni k zajištění druhé poloviny nákladů prostřednictvím sponzorských darů, místním podnikatelem bylo přislíbeno provedení prací darem. Pan ředitel školy, vedoucí mateřské školky i další zúčastnění včetně některých rodičů pomáhali a účastnili se na přípravách tohoto projektu s tím, že bychom se snažili pomoci i při jeho realizaci. Poté jsme ve spolupráci s vedením školy a školkou připravili podklad včetně všech souvisejících dokumentů pro veřejné zasedání zastupitelstva v dostatečném předstihu. Jak jsme se poté dozvěděli, paní starostka se spojila s panem architektem po obdržení podkladu a nakonec paní starostka na veřejném zasedání zastupitelstva rozhodla, aby předkladatelé doplnili přesné umístění přístřešku na pozemku, celkové finanční vyčíslení nákladů na jednom dokladu a kalkulaci zhotovitele s příslibem realizace. Dlužno dodat, že pro přístřešek, jenž si můžete představit jako určité garážové stání a jehož cena zhotovení byla odhadnuta kolem 136 tisíc Kč, se jedná o požadavky, mírně řečeno, nestandardní (zejména srovnáme-li to např. k akcím, jež zde byly realizovány a došlo několikrát k navýšení ceny z důvodu víceprací, a to jsme se u těchto akcí pohybovali v řádech statisíců až milionů korun). O návrhu, jak se můžete sami ze zápisu ze zasedání zastupitelstva ze dne 22.09.2021 přesvědčit, nebylo ani hlasováno. Nicméně paní starostka poskytla pro ochranu dětí a možnost jejich trávení volného času v zahradě mateřinky až do podzimních dní starší slunečník, který však nebylo z důvodu jeho stavu a (ne)bezpečnosti možné využívat. K návrhu se budeme snažit vrátit, nicméně zřizovateli, tedy obci Loučeň, je přiznáno právo odsouhlasit umístění přístřešku na jeho pozemku a bez něj nepůjde jít dále. Souhlas s umístěním jsme nedostali a je pak otázkou, zda, i když bychom zajistili z podmínek stanovených paní starostkou cokoliv, by byl škole vůbec udělen. Uvidíme v budoucnu. Sice máme příslib, že se můžeme těšit na celou novou mateřinku, nicméně dosavadní situace se nevyvíjí nejlépe a mezi tím nám asi nezbyde, než řešit stav dosavadní.

A tím se dostáváme k dalšímu problému spojenému s budovou mateřinky a školy. Tím je školní jídelna. Jistě jste se již doslechli, že její stav je více než neutěšený. Pro ilustraci si dovolueme přiložit fotografii ploten a pohledu na jídelnu. Dalo by se říci, že pro fanoušky retro stylu by se mohla stát pokladem, ale pro současnou „kuchařinu“ a dodržení hygienických a bezpečnostních předpisů to výhra není. Vedení obce o tomto stavu bylo informováno nejen vedením školy, ale i samotnými zaměstnanci školní jídelny. Je smutné, ba až děsivé, že zaměstnanec a škola i školka se nestará o to, co bude vařit a co a jak bude učit, ale zda vůbec bude mít kde vařit a zda vůbec bude mít kde učit. Rádi bychom vzpomněli otázku konvektomatu, v současnosti již běžné věci ve většině jídelen (ostatně asi tak, že i třeba Mcely či

Třebestovice a další obce mají přístřešky pro svoje děti v mateřských školkách), nicméně, když u nás ředitel školy pan Kubálek zajistil předvedení konvektomatu od odborné firmy, z vedení obce se nikdo nedostavil a tím celá akce zhasla. Investice, které si sanace situace v kuchyni bude žádat, nebude malá. Proto bylo již v minulosti diskutováno o tom, že by byl přizván odborník, který by sdělil, co a v jakých etapách je nejvíce nutné zhojit, aby kuchyně byla bezpečná a funkční z pohledu současné doby

a jejich požadavků. Kuchyně produkuje denně kolem 300 obědů nejen pro naši školku a školu, ale i pro další subjekty a samozřejmě pro veřejnost. A to přece není málo. Lze na situaci pohlížet i tou optikou, že rodiče dětí jsou plátcí daní a daně se následně – zjednodušeně řečeno – přerozdělují zčásti zpět obci dle podmínek stanovených v rozpočtovém určení daní. A věříme, že většina místních rodičů

s dětmi v místní školce a škole si přeje, aby se jejich děti mohly stravovat kvalitně a v příjemném prostředí. Proto jsme se rozhodli podpořit aktivity i tímto směrem. Ostatně, jak jsme již v předchozím příspěvku psali, škola včetně školky jsou tím místem, které by pro obec mělo být jedním z nejzásadnějších. A zrovna i pro tuto oblast budou vypisovány národní dotace pro rok 2022 z programu Ministerstva pro místní rozvoj. Ale v tom narážíme zase na tu prioritizaci (tj. v jakém pořadí jaké projekty realizovat) a zdrojování (z jakých zdrojů budeme

zhruba jakou částku platit), které nám schází a brzdí nás v rozumném hospodaření se společnými penězy.

A z jídelny lze navázat na další oblast našeho zájmu, a to jsou poplatky z odpadu pro rok 2022. Neboť se na nás řada občanek a občanů obracela s tím, že je pro ně současná částka ve výši 900,- Kč za osobu vysoká a činí jim mnohdy velké potíže uhradit všechny poplatky, rozhodli jsme se navrhnout osvobození pro děti do 15 let věku a pro občany nad 70 let, a to alespoň zčásti. Jak jsme zjistili, v obci je hlášeno 241 dětí ve věku do 15 let a 216 občanů ve věku nad 70 let. Pokud by se obec rozhodla slevit na poplatku z odpadu 50 %, tj. poplatek z odpadu by se pro uvedené skupiny pohyboval v částce 450,- Kč, snížil by se celkový výběr o cca 218.700,- Kč, což zajistě způsobí v příjmech obce určité ponížení, nicméně s ohledem na jiné vynakládané výdaje, které často působí až nesmyslně či neohospodárně, by tento výdaj měl velký potenciál pomoci v tomto nelehkém období nejohroženějším občanům. Vycházeli jsme z myšlenky, že obě zmíněné skupiny ještě a již nejsou ekonomicky činní. U druhé, starší skupiny, se navíc domníváme, že jakékoliv zatěžování je již mnohdy nad únosnou míru. Doporučujeme Vám

Pokračování na straně 6.

Když nemůžeš, tak přidej víc

Pokračování ze strany 5.

všem občas hodit očkem na výdaje obce nad 25.000,- Kč (dříve byly zveřejňovány výdaje nad mnohem nižší částku, ale změna je život). Ono 900,- Kč za rok nevypadá na první pohled nijak hrozně. Ale pokud jste čtyřčlenná rodina, platíte už 3.600,- Kč za rodinu. A k tomu musíte připočítat další náklady, které vynaložit prostě je třeba – stočné (opět 4 x ve zmiňovaném případě), zvýšené náklady na energie (pevně věříme, že se situace co nevidět změní), nepočítaje celkový nárůst cen, který v současnosti začíná na 8 % a jde výše atd. Někdy i zdánlivě malá pomoc může totiž znamenat pomoc obrovskou. Nicméně návrh na toto snížení neprošel a obecně závazná vyhláška byla ve stávajícím znění částky poplatku za odpad opětovně schválena. K tomu jen malá douška – při čtení zápisů z veřejných zasedání zastupitelstva prosíme, buďte shovívaví. Nejedná se o záznamy na nejvyšší úrovni přesnosti.

A právě s malou pomocí se dostáváme k dalšímu tématu, které nás trápí a již jsme jej na zastupitelstvu zmiňovali. Je tím naše Karolínka. Máme od maminky dovoleno ji zde zmínit a vzhledem k tomu, že uvádíme jen křestní jméno, tak se nic neděje. Karolínka, aby mohla zůstat v naší základní škole, protože už je velká předškoláčka, bude potřebovat bezbariérový nejen vstup, ale i pohyb po škole. To, aby mohla zůstat v naší škole, je maximálně důležité. Má tady svůj kolektiv dětí ze školky, kam nyní chodí. Pomáhá jí ve školce její asistentka Petra, která pro ni dělá první poslední, má maminku nablízko, kdyby se cokoliv dělo, Kája toto své prostředí důvěrně zná. Z hlediska psychosociálního vývoje je pro ni zůstat na naší základní škole ve svém místě se svým kolektivem naprosto zásadní. Ale vyvstává problém s bezbariérovostí. Buďme upřímní, bezbariérovost je problémem tak nějak celkově všude. Snažíme se hledat cesty, ale sami asi vidíte, situace je nyní opravdu složitá, jak u nás, tak v republice i ve světě. A proto se obracíme na Vás, občanky, občany, spřízněné duše. Víc hlav víc ví. Pokud by někdo z Vás měl nápad, jak nejlépe situaci řešit, jak ji financovat, jak by se dalo pomoci, ozvěte se nám (tel.: 775-18-81-51) nebo řediteli školy panu Kubálkovi či jeho zástupkyni paní Tomanové. Máme čas buď do září příštího roku (záleží na tom, zda Karolínka nedostane odklad), nebo do září roku dalšího, a my doufáme, že se nám povede pro někoho možná malá, pro někoho možná zcela zásadní věc, která bude přínosná i pro spoustu ostatních (co když si někdo ze školních lidiček zlomí nohu?) a jen tak se neztratí. Není to přece tzv. projídání majetku, ale zhodnocení majetku obce a dosažení na současný stav občanské obslužnosti. Máme rovněž zprávy, že by mohly být vypsány dotační tituly, ale kdo ví, co a jak bude. Občas si říkáme, že je škoda, jak se vše dělá tak nějak osamoceně, každý za sebe. Nedávno jsme měli možnost seznámit se s realizací tzv. svazkové školky. Byla to nově vybudovaná školka pro svazek obcí, kdy se na ní podílely všechny zúčastněné obce. Samozřejmě, že i to má svá úskalí, ale i své nesporné výhody právě například u financování či zajištění spádovosti dětí do školek a škol. A pak nejsou zbytečné spory a nedorozumění. Vše je vždy o komunikaci, informacích a spolupráci. A když se chce, tak jde vše. To jsou však věci, které tady zjevně v mnoha směrech schází.

Bližší se k závěru a bylo by asi na místě shrnout, čeho jsme dosáhli od posledního vydání Občasníku, které, jestli se nemýlíme, vyšlo v červenci t. r. Jak jsme již uvedli výše, podařilo se nám zajistit a zrealizovat instalaci multifunkční tiskárny pro naši školku. Musíme moc poděkovat i paní Júlíaně Kakounové, která školce a škole darovala sněžnou frézu pro odklizení sněhu z chodníků a cestiček. Zrealizovali jsme jak sepsání a podepsání darovací smlouvy, tak předání frézy. Co se týká střelnice, tam jsme se ani nedozvěděli, jestli bylo ukončeno výběrové řízení či vlastně jak se celá záležitost má, neboť aktivita obce ustala a další slíbené jednání svoláno nebylo. U obecních studní u mašínhausu k žádnému významnému posunu nedošlo, výjma tedy vyblednutí výstražné pásky, a s ohledem k zimnímu období bude asi nezbytné posečkat do jara příštího roku. K územnímu plánu jsme se již měli jako zastupitelé i občané sejit, ale rovněž jsme se nedozvěděli nic nového. A k prioritizaci jednotlivých investic obce se též nic nezměnilo. Na posledním zasedání zastupitelstva jsme žádali paní starostku, zda by nám mohla předložit tabulku jak připravovaných a postupně realizovaných projektů, tak jejich hrubé nacenění a odhad

toho, jak budou financovány a případně v jakém pořadí (tzv. prioritizace a zdrojování). Paní starostka sice tvrdila, že tabulku má a že nám ji předloží (to bylo v září t. r.), máme listopad a nic jsme neviděli. A to o toto žádáme zhruba od října 2018. Naše úvahy se v tomto směru odvíjí tak, že – stejně jako doma – pokud chceme něco kupovat, stavět, prostě investovat, tak si první musíme rozmyslet, co hoří a co počká, a pak jestli na to máme a případně kde a za jakých podmínek finance získáme. Můžeme si sice kupříkladu doma přát obrovskou televizi, ale když nám vítr odnese střechu a my nemáme na obojí, asi budeme muset při vši rozumnosti upřednostnit střechu a ne televizi. No, nedá se nic dělat a tímto čtenářskou veřejnost zápisů ze zastupitelstva informujeme, proč někdy hlasujeme tak, jak hlasujeme, ono se tam ne vždy totiž ta naše připomínka píše. V té souvislosti ještě ujasníme, proč zmiňujeme stále jen paní starostku – kdo z Vás občas zavítá, zpravidla do kulturáku, na tzv. veřejné zasedání zastupitelstva, záhy zjistí, co to ve skutečnosti znamená tzv. one woman show (tedy show jedné ženy).

Rádi bychom poděkovali. Ono s tím děkováním to je teď špatné, vše se bere jako samozřejmost. Ale ono to tak není. A děkování není nikdy dost, protože je třeba oceňovat práci ostatních, to, jak věnují to nejdražší, co mají. Svůj čas a energii. V posledních dnech si právě toto často uvědomujeme intenzivněji než jindy.

Musíme tak zmínit naše hasiče, fotbalisty, tenisty a Poznátkov včetně Lesního klubíku. To nesmíme opomenout mj. i proto, protože první polovina školního roku a tím i kroužků rozhodně zase není výhra. Takže milé kluby, tedy spíše, milí trenéři (hlavně p. Ježek a p. Havlát) a vedení spolků (tím i J. Řízek a J. Malý), Lucko Házová, Lenko Volfová a Hanko Horáková, Mišo Walterová a Dito Špačková se Zdeňkou Hrdinovou, trenérem tenisu Jakube Čepku, děkujeme za rodiče za to, že jste celé pololetí vydrželi, děti jste nezavrhli a věnovali se jim s takovou péčí. Chlapi, Vás nemůžeme vypsat všechny, zejména za hasiče a fotbalisty (a to platí i pro zajištění občerstvení při trénincích a zápasech), protože bychom vyčerpali Občasník, ale všichni víte, kdo to jste. My víme, že to není jednoduché jak časově, energií, ale co asi nejvíc, psychicky. Děkujeme moc za to, že to pro ně a pro nás děláte, a to i v době, kdy to není zrovna procházka růžovou zahradou. Stejnou měrou je na místě poděkovat celému osazení školy a školky včetně kuchyně a pomocného personálu, tzv. rychlé rotě, „holkám“ z Jednoty, Hance Zimové za knihovnu a jejím pomocnicím, zaměstnancům úřadu a rozhodně ne na posledním místě našim doktorům, panu Kejhovi a panu Zemanovi včetně sestřiček. Víte, ono se to nezdá, ale když pak zajedete někam, kde všechny tyto služby nemají, uvědomíte si, že vlastně máme rodinné stříbro, které bychom si měli střežit a hýčkat – své lékaře, své učitele, svou kuchyň, svou knihovnu, své kluby.... Prostě Loučeň byla a je unikátní a krásné místo k životu.

A to je za nás asi tak všechno. Víte, my věříme v pospolitost a v to, že jako vesnice dokážeme táhnout za jeden provaz. A že těch pár metrů, které nás mezi sebou v jednotlivých částech rozdělují jak mezi domy, tak mezi částmi obce, nás nerozdělují jako lidi, spoluobčany, přátele, známé. Že společně dokážeme spoustu věcí a nepotřebujeme ke všemu pomoc shůry a závazky. A že i když naše obec zastupitelů je již celým třetím rokem neměnná a pořád s námi není komunikováno na žádné úrovni a vše se dozvídáme stejně jako Vy, že můžeme něco udělat. I kdyby jen navrhnout a vyvinout maximální úsilí pro realizaci. A když se to nepovede? Tak si pořád musíme omílat známé heslo Emila Zátopky: Když nemůžeš, tak přidej víc

Naši milí příznivci, čtenáři, i Vy, co s námi nesouzníte, blíží se Vánoce a konec roku. Toho šíleného jednákového roku. Když vědmy říkaly, že rok 2020 uzavře kruh, netušili jsme asi nikdo, že rok 2021 odstartuje covidovou spoušť a krizi. My Vám tedy do toho dvojkového roku přejeme, abyste se na něj mohli v klidu, v pohodě připravit během úžasné strávených vánočních svátků, a do nového roku ať vstoupíte s myšlenkou, že bude vše zase v pořádku a fajn, aspoň v rámci možnosti.

Přejeme vše dobré do nastávajících časů a zachovejte nám přízeň.

Alena Klimtová, Jaroslav Řízek a František Vlk

Na požádání autorů neprošel článek žádnými korekturami a je zveřejněn v zaslané podobě.

Pohnutá historie (nejen) rodu Nezdarů ze Studců

(pokračování)

Pro zmapování dalšího úseku života Františka Nezdaru nahlédneme do několika vojenských dotazníků a také do jeho písemných výpovědí, ověřených mnoha svědky, jimiž musel ještě dlouho po válce dokazovat úřadům svou odbojovou činnost z let okupace.

Od 15. března 1939 do 31. května 1939 působil u velitelství I. sboru v Praze. Od 1. června 1939 do 30. září 1941 u Policejního ředitelství v Praze, IV. oddělení, pyrotechnická skupina.

„Pokud se týká pyrotechnické skupiny na bývalém Policejním ředitelství v Praze, chci uvést, že z důvodů utajení, my pyrotechnici nikdy jsme nepracovali pohromadě v jedné místnosti. Každý z nás byl „na oko“ zaměstnán nějakou prací běžnou na ředitelství, jinou než oba druzí. Např. já jsem byl postupně zaměstnán: v ústředně pro potírání obchodu s omamnými jedy, ve skupině „Neznámí mrtví“, ve skupině „Mravnostní delikty“. Byl jsem určen k pročitání policejních pátracích věstníků, jest-li není hledán některý náš státní příslušník. Nikdy jsme nevystupovali jako skupina nebo jako oddělení. Ovšem drželi jsme pohromadě, vzájemně se o každém nálezu munice podrobně informovali. Jenom ve zvláštních a důležitých případech (např. k pekelným strojům) šli jsme k nálezům dva.“

Ještě v roce 1969, (kdy bylo Františku Nezdarovi již 74 let!), napsal bývalý přednosta prezidia Policejního ředitelství v Praze a bývalý vládní rada Karel Herr:

„Potvrzuji svým podpisem, že František Nezdar jako vedoucí pyrotechnické skupiny se svými pomocníky rtm. Antonínem Dlouhým a rtm. Bohumilem Florianem řídil a prováděl značně nebezpečné práce... uvedená skupina stala se jádrem Vojenského velitelství Velké Prahy.“

V roce 1939 a 1940 zneškodňoval František Nezdar pekelné stroje, které Němci a vlajkaři posílali Židům a osobnostem českého veřejného života.

„Ve skladišti pyrotechnického oddělení Policejního ředitelství v Praze shromažďoval jsem munici, která byla za povstání použita. Jako vedoucí pyrotechnického oddělení umožňoval jsem a kryl svým jménem v letech 1939 a 1940 nadšenému odbojáři rtm. Floriánovi rozvážení ilegálních tiskovin. Za důvod jeho nepřítomnosti ve službě jsem uváděl, že jest na práci ve skladišti nalezené munice v Hostivici.“ ... „Když jsem v srpnu 1941 dostal oznámení, že mám jako legionář býti přeložen do výslužby, obrátil jsem se na Ministerstvo národní obrany o převedení do soukromých služeb. Byla mi doporučena fa Meva, kde jsem dne 28.10.1941 nastoupil službu u ústředního ředitelství v Praze. To nebylo v seznamu válečně důležitých podniků.“

Byl zde zaměstnán do r. 1943 jako pomocník kalkulanta, potom až do osvobození jako tajemník generálního ředitele.

„Od počátku okupace v r. 1939 až do r. 1941 spolupracoval jsem s plk. let. Svitákem v jeho skupině při odesílání důstojníků za hranice – opatřoval jsem mu formuláře pro falešné dokumenty a podával mu zprávy o poměrech na Policejním ředitelství v Praze. Plk. Sviták sděloval mi jména osob, o kterých se chtěl přesvědčit, nejsou-li Němcům podezřelí a já jsem mu zjišťoval a hlásil, nezajímá-li se o ně Gestapo prostřednictvím Policejního ředitelství. Přibližně od února 1941 dodával jsem zprávy o policejních opatřeních a o osobách sledovaných Gestapem mjr. Ing. Hynku Vladimíru Ellnerovi, a to až do jeho zatčení. Také jsem mu podával informace o německých vojenských jednotkách umístěných na letišti v Ruzyni a v Hostivicích, kam jsem pravidelně dojížděl do našeho skladu nalezené munice. Kromě toho opatřil jsem mu několik formulářů pro falešné dokumenty.“

Mjr. Ing. Ellner byl údajně vedoucím zpravodajské skupiny pracující s tajnou vysílačkou „Jack-F.K.X.“. Zemřel v únoru 1942 ve vězení v Terezíně.

„Bratr mjr. Ing. Ellner byl můj dlouholetý přítel. Spolu jsme založili bytové družstvo a bydleli jsme v jednom domě od r. 1924. Od listopadu 1941 do srpna 1942 byla činnost přerušena, plk. Sviták a Ing. Ellner zatčeni, skupiny rozebrány. Od té doby až do srpna 1942 nevykonával jsem žádnou organisovanou činnost, ačkoliv jsem se o to všemožně snažil. Nabízel jsem se k činnosti gen. Linhartovi, gen. Kutlvašovi, plk. Klestilovi, mjr. Šírovi a j. ale nedostal jsem žádný úkol. Podporoval jsem však od listopadu 1941 až do června 1942 pí Ellnerovou, manželku zatčeného mjra Ellnera a to peněží a potravinami. Zařídil jsem v družstvu, kde jsem byl v dozorcí radě, aby nemusela platit činži.

Když onemocněla, moje žena ji ošetřovala a pomáhala jí v domácnosti. Po smrti pí Ellnerové v červnu 1942 staral jsem se o jejího nedospělého syna Vladimíra Ellnera. Podporoval jsem ho peněží, potravinami a příležitostnými dárky. O nedělích u nás obědval. Dlouhou dobu měl u mne vlastně domov. Postaral jsem se aby byl zachován. To bylo až do osvobození. Uvádím, že též pí Blechové, vdově po popraveném mjru Blechovi, dal jsem o vánocích 1944 jako podporu 500 K.“

Na žádost paní Jarmily Svitákové, po zatčení jejího manžela, provedl František Nezdar prohlídku jejich bytu v Praze, aby usvědčující materiál nedostal se při eventuální prohlídce bytu Gestapem do rukou Němců. Plk. Sviták byl však opatrný. Třebaže jeho činnost byla velmi rozsáhlá, v bytě nic závadného neměl. František našel jen několik kovových součástek, které odstranil.

„Plk. Sviták byl starý můj přítel. Byli jsme spolu v letech 1916-1917 v zajateckém táboře Bolchov, spolu jsme sloužili u legionářského 9. čs. střel. pluku KHB, on jako velitel 1. kulometné rotý „Maxim“, já jako velitel 2. kulometné rotý „Colty“. Byl svědkem se svojí manželkou na mé svatbě. V roce 1941 byl popraven od Němců. Až teprve v září 1942 podařilo se mi zapojiti se do podzemního hnutí vedeného mjrem Lad. Hřebíkem, které dostalo název „Nejvyšší rada vojáků a pracujících lidu“. Podával jsem mu zprávy a informace až do povstání. V březnu 1945 opatřil jsem pro účely jím vedené organisace mapy Čech. Od něho jsem dostal dispoice pro ozbrojené povstání dne 5.5.1945. Byli jsme oba zaměstnání u stejné fy Meva a.s. Znali jsme se již z legii. Oba jsme byli příslušníky zbrojní služby. Asi 3 roky jsme spolu konali službu u Zemského vojenského velitelství Praha, u dělostřelectva. S br. mjrem Hřebíkem účastnil jsem se organizačních prací pro případ osvobození nebo ozbrojeného povstání. Přechovával jsem 2 pistole s náboji – za povstání použity.“

V březnu 1940 vstoupil František Nezdar do místní skupiny pro činnost proti okupantům - „Národního souručenství“. Stalo se to takto:

„Přišel několikrát ke mně úředník Policejního ředitelství Kraus, sdělil mi, že v jejich místní skupině úspěšně pokračuje ilegální činnost a vyzýval mne ke vstupu, že by mne tam potřebovali. Jednou ke mně přišel další zaměstnanec ředitelství Komorous, člen téže místní skupiny „Národní souručenství“, vyzval mne též ke vstupu a naznačil mi, že pro mne bude mít ilegální úkoly. Pozval mne na schůzi, která se konala v Národním domě na Smíchově. Tam měl řeč o tom, že jsme v roce 1938 neměli kapitulovat, že jsme se měli bránit. Já jsem mu na jeho výzvu potvrdil, že v roce 1938 poměr sil byl v náš prospěch. Tím vším byl jsem ke vstupu do „Národního souručenství“ donucen, neboť jinak bych se byl vzdal jedné příležitosti k možnosti ilegální činnosti, jednak bych na sebe uvrhl podezření, že nechci pracovat proti okupantům. Koncem léta 1940 byl Komorous zatčen, aniž by mi byl dal nějaký ilegální úkol. Po něm bylo zatčeno několik dalších členů a činnost místní skupiny byla úředně zastavena.“

Od listopadu 1943 až do povstání byl František Nezdar ve spojení s ilegální organizací „Bílá Hora“.

„U fy Meva a.s. Praha, s počátku jako pomocník kalkulanta, jsem pracoval na výpočtu cen výhradně pro mírovou potřebu, neměl jsem tudíž žádnou příležitost k sabotáži. K té jsem neměl příležitost ani později jako tajemník vrchního ředitele. Přesto ale na podzim 1942 a potom ještě pětkrát, vždy v intervalu asi půl roku bylo mi nařizeno vypracovati hlášení na Maschinenhauptkommission ohledně využití strojů továrny. Účelem hlášení bylo málo využitě stroje vzít firmě a odeslat je do Německa. Firmě hrozilo velké nebezpečí, že jí mnoho strojů bude odebráno a že o ně přijde, protože skutečně některé nové moderní stroje, nedávno dovezené ze Švýcar, nebyly dostatečně využity, ba přímo zaháleny. Zpracoval jsem však hlášení úmyslně falešně tak, že jsou všechny stroje na nejvyšší mez využity a podařilo se mi, že firmě nebyl vzat a do Německa poslán ani jeden stroj. Tím firma byla uchráněna od veliké ztráty a mohla ihned po osvobození plně pracovat. Falešným zpracováním tohoto hlášení jsem se vydával velikému nebezpečí neboť za jeho správnost jsem osobně ručil. U fy jsem učil ilegálně ruštinu. V okruhu všech svých známých a jmenovitě u fy Meva informoval jsem zaměstnance o politické a vojenské situaci s našeho čsl. hlediska a tím v nich podporoval ducha vlasteneckého odboje.“

(pokračování přístě)

lp

Kdo to byl Bedřich Feuerstein?

Na loučenském hřbitově stojí přesně proti hlavní bráně až u severní zdi neobvyklý pomník s černou urnou na vysokém žulovém pylonu. Na něm stojí, že zde odpočívá Bedřich Feuerstein.

Kdo to byl ten pan Feuerstein?

Tento pán se narodil v lednu roku 1892 v Dobrovici, ale bydlel pak na Loučeni. Nejprve na zámku, kde jeho otec vykonával funkci správce panství, později pak v domku, stojícím proti samoobsluze. Ostatně starší ročníky si mohou pamatovat, že zde žila až do své smrti jeho sestra Anna. Dáma vysoká, štíhlá, vzdělaná a elegantní, anglického stříhu.

Pan Bedřich Feuerstein byl nadaný architekt, prošel školou známých architektů Josipa Plečnika, Jana Kotěry a Augusta Perreta. Znal několik světových jazyků a rád cestoval. Cesty využíval ke svému dalšímu vzdělávání. Jeho návrhy staveb byly za jeho krátkého života realizovány nejen v Čechách, ale i v Japonsku a Paříži. Všichni asi známe krematorium v Nymburce, ale podle jeho projektu byla postavena i velká nemocnice svatého Lukáše v Tokiu a v Praze pak Vojenský zeměpisný ústav. V Paříži pracoval dva roky v projekční kanceláři Augusta Perreta, kde se podílel na návrhu a realizaci jednoho pařížského divadla. Zůstaly po něm i další, nerealizované projekty (např. hotel v Tatrách a další.) Při svých cestách maloval akvarely. Byl také jedním ze zakladatelů umělecké skupiny Devětsil. Spolupracoval se skladatelem Bohuslavem Martinů a básníkem Vítězslavem Nezvallem.

Nezanedbatelnou součástí jeho činnosti jsou návrhy scén pro divadla. Navrhl výpravu i propagační materiály pro Karla Čapka a jeho

hru RUR v Národním divadle, pracoval pro Vinohradské divadlo a hlavní jeho činnost v tomto oboru se orientovala na Osvobozené divadlo. Připravil výpravu i propagační materiály (plakáty) na hry Osel a stín, Balada z hadrů a další. Podílel se i na návrhu stejnojmenné Čs. armády a hodnotných označení. Jeho umělecké zaměření bylo však ještě širší.

V roce 1967 jsem zaznamenal, že na Žofíně v Praze, je výstava jeho díla. Tam jsem viděl i některé návrhy nábytku, nádobí a dalších předmětů. Katalog z této výstavy jsem před léty zapůjčil někomu z milovníků Loučeně a ten mi jej zapomněl vrátit. V současné době lze umělecký záběr Bedřicha Feuersteina vidět na výstavě, která probíhá v Národním technickém muzeu v Praze na Letné až do května 2022.

Po návratu z cest trpěl těžkými depresi a ve svých 44 letech, v květnu roku 1936, ukončil svůj život skokem z mostu. Někde jsem četl, že skočil z Trojského mostu v Praze.

Herec Jiří Voskovec, jeho přítel a spolupracovník z Osvobozeného divadla, o něm napsal: „Dílo a život Bedřicha Feuersteina jest opouštěná novostavba. Nedokončil ji a nikdo ji nemůže po něm dostavět. Zůstane však torzem překrásné architektury.“

Každá obec či město je hrdé na své bývalé občany a vytvrze se jimi chlubí. Jsem smutný z toho, že o tak slavném občanu Loučeně se musím dozvídat na výstavách v Praze a že na Loučeni nemá ani pamětní desku.

Ing. Jiří Havlát

Co se může stát kontrolorovi

V roce 1969 jsem změnil zaměstnání ze zdravotních důvodů. Poté jsem byl přesvědčován jedním přítelem, že bych měl pracovat na Nejvyšším kontrolním úřadu v Praze. Tato instituce měnila několikrát svůj název, ale v roce 1990 se k tomu původnímu vrátila.

Jejím hlavním úkolem je kontrolovat, jak jsou utráceny peníze ze státního rozpočtu jednotlivými ministerstvy a jejich podřízenými organizacemi.

Po několika letech práce v této instituci jsem byl zařazen do skupiny, která měla provést kontrolu zásobování pohraničí. Již z přípravy jsme věděli, o čem jde. Bylo jen třeba problémy zdokumentovat a navrhnout řešení. V té době ve venkovských obcích byly prodejny podřízeny družstvům Jednota a ve městech působil státní obchod. Ten měl několik generálních ředitelství (Potraviny, Obchod průmyslovým zbožím, Ovoce a zelenina, Textil, Klenoty). Státní obchod měl své velkoobchody, družstva jej neměla a byla závislá na tom, co jim dodají státní velkoobchody. Pro ty však potřeby vesnických prodejen byly okrajovou záležitostí a v tom byl hlavní problém.

Náš úkol byl problémy zdokumentovat, doložit konkrétními skutky a řídicí sféře ukázat nedostatky a přinutit ji přijmout opatření ke zlepšení stavu.

Objeli jsme řadu prodejen v jižní části Šumavy a také na Mostecku a Českokrumlovsku, dokumentovali konkrétní prohřešky. Museli jsme je roztřídit podle odpovědnosti jednotlivých stupňů řízení. To nebylo jednoduché. Výsledné zprávy musely být formulovány tak, aby je bylo možno doložit a vyloučit jakékoli pochybnosti. Také proto, že jsme museli jmenovitě uvést viníky nedostatků a ti by je měli uznat a navrhnout cesty k řešení.

Se svým kolegou, šedesátiletým pánem, jsme na tom pracovali v Jednotě Vimperk. Byli jsme do práce tak zabráněni, že teprve hlad nás donutil zajímat se o čas. K naší hrůze jsme zjistili, že je 18.30. Při příchodu do této organizace jsme byli upozorněni, že se ústředí Jednoty zavírá v 18.00 hodin. Rychle jsme složili věci a vyběhli z kanceláře. Bylo pozdě, vše bylo zavřeno. K tomu je třeba poznamenat, že Jednota Vimperk byla umístěna ve velké prvorepublikové vile na okraji města. Okna v přízemí byla opatřena mřížemi, hlavní vchod pak železným katrem. Přemýšleli jsme, jak se dostat ven. Schodiště do prvního poschodí bylo z poloviny postaveno mimo základní obvod, tvořilo zvenku jakýsi polokruh a ten byl opatřen vysokým oknem v železném rámu a v něm barevnými skly.

Výklenek u tohoto okna byl zarovnan propagačními materiály. Ty jsme odstranili a pokoušeli se to železné okno otevřít. Bylo to celé dost zarezlé, ale po větším úsilí se nám jej otevřít podařilo. Nastal však další problém. Spodek tohoto okna byl cca 2 metry nad zemí. Můj kolega kdysi v mládí pracoval u oděvní firmy Nehera a potrpěl si na kvalitní oblečení. Pro mě ty dva metry výšky nebyl v té době problém, ale přestěhovat šedesátiletého kolegu, 185 cm velkého, z okna dolů byl dost velký problém, zvláště když měl strach nejen z té výšky, ale i z toho, aby si svůj oblek neumazal nebo, nedej bože, dokonce nepoškodil.

Zatímco jsem ho stěhoval dolů, nedaleko zastavil žlutý žigulík s velkými písmeny VB na dveřích. Jeho osádka se zájmem sledovala naše úsilí. My je však nezaznamenali. Když už kolega stál na zemi a já se klackem snažil okno alespoň přivřít, ozvalo se za námi: „Pánové, půjdete s námi“. Přestože jsme ukazovali naše služební průkazy i občanky, nevěřili nám, To dnes chápou. Slušní kontrolori z Prahy přece chodí do Jednoty hlavním vchodem a z něj také odcházejí a nelezou večer ven oknem v zadní části budovy.

Zavezli nás na služebnu, zavřeli nás za železné mříže. Tam byla jen tvrdá dřevěná lavice. Na žádné naše požadavky nereagovali, dali nám jen napít vody. A nijak nepospíchali s naší identifikací. My málem šilhali hlady. Až teprve někdy ve 23 hodin přijel na jejich výzvu předseda Jednoty Vimperk, potvrdil, že nelžeme, a byli jsme milostivě propuštěni. Druhý den se na náš účet bavila celá Jednota Vimperk.

Po ukončení prací ve Vimperku a Českém Krumlově jsme nastoupili na Krajský svaz spotřebních družstev v Českých Budějovicích. Opět jsme byli zabráněni do formulací výsledných materiálů a opět jsme prošli 18. hodinu. Tam jsme však měli větší štěstí. Když jsme sešli do vstupní haly, byly zde opět ocelové mříže. Za mříží z našeho pohledu ukližela starší paní. Ta, když uviděla dva neznámé chlapy na schodech, tak nechala kbelík, hadr a smeták na místě a utekla někam, kde jsme ji neviděli. Volali jsme na ni, vysvětlovali, prosili. Dlouho se nic nedělo. Po delší době nedůvěřivě vyšla ze svého úkrytu. Museli jsme ji dost přemlouvat, aby nás pustila. Nakonec vše dobře dopadlo a v tomto případě zůstalo vše utajeno. Paní uklízečka od nás druhý den dostala velkou bonboniéru a my odjeli po ukončení prací se vši kontrolorskou důstojností do Prahy.

Ing. J. Havlát

Glyfosát na hřišti

Mobilní Rozhlas informoval 13. 9. 21 11:26 hod. obyvatele Loučeň:

Zákaz vstupu na dětské hřiště na Patříně, ulice Spojovací, do pátku 17. 9. V pondělí 13. 9. bude povrch ošetřen prostředkem proti plevelům.

Vzhledem k datu oznámení a datu provedení se s tím už nedalo mnoho dělat. A tak jen několik informací, možná pro příště, bude-li ochota se nad tím zamyslet:

Pozemek byl ošetřen přípravkem **Touchdown Quattro**, obsahujícím jako účinnou látku 360g/l **glyfosátu**, což je stejná látka (dokonce ve stejném množství), jako v dnes tolik diskutovaném přípravku **Roundup**. Glyfosát – systémový širokospektrální herbicid – byl uveden na trh v minulém století americkou společností Monsanto pod obchodním názvem Roundup. Dnes se výrobou na glyfosátu založených herbicidů zabývá většina světových producentů, kteří však nesmějí používat chráněný název Roundup. O toxicitě glyfosátu jsou vedeny vědecké i politické spory. Jedná se o obrovský byznys pro výrobce a prodejce – výrobků s obsahem glyfosátu se prodá ročně desetitisíce tun – proto je zde velký tlak na to, aby jeho výroba a prodej nebyly nijak omezeny. V roce 2015 však přišla Světová zdravotnická organizace (WHO) a Mezinárodní agentura pro výzkum rakoviny (IARC) s hodnocením glyfosátu jako 2A potenciálně karcinogenní látky, která může u lidí způsobovat rakovinu krve a vznik Non-Hodgkinových lymfomů. Byly zdokumentovány případy zvýšeného výskytu různých neurodegenerativních, vývojových onemocnění i rakoviny v důsledku nadužívání agrochemikálií. Podle dalších vědeckých studií poškozuje glyfosát chromozomy a DNA v lidských buňkách. Čistý glyfosát je jen mírně toxický, ale Roundup, stejně jako i Touchdown Quattro obsahuje i další chemikálie – smáčedla, plnidla a jiné přídatné látky, usnadňující aplikaci a odpovědné za jeho toxicitu. Tyto směsi vykazují mnohem vyšší toxicitu. Zejména karcinogenita byla mezinárodním panelem IARC hodnocena při působení komerčně užívaného prostředku s obsahem glyfosátu, ne čistého glyfosátu. Občanská sdružení, ekologové i zemědělci v Evropě i v USA sledují s obavami možné následky celosvětového rozšíření tohoto herbicidu. V obavách před dopady na ekosystém i člověka jsou hledána alternativní řešení. Firma Monsanto musela stáhnout reklamu, v níž uváděla, že glyfosát v Roundupu je bezpečnější než stolní sůl a netoxický pro savce, ptáky a ryby. Směsi látek na bázi glyfosátu jsou dnes celosvětově nejpoužívanějšími herbicidy. Glyfosát a jeho degradační produkty byly nalezeny ve většině řek, potoků a vodních nádrží v USA. Rezidua byla objevena i v podzemní vodě. Zbytky glyfosátu byly ve vysokých koncentracích nalezeny také v potravinách. Informace Hnutí Duha uvádí, že stopy glyfosátu byly nalezeny v moči 60 % testovaných občanů ČR. Podle výrobce je glyfosát v půdě biologicky rozložitelný a nezanechává žádné škodlivé zbytky. Testy biodegradace přípravku však proběhly v

nepřírodních laboratorních podmínkách. Reálně podle některých zdrojů mohou zbytky glyfosátu zejména v písčitych půdách (viz Patřín!) zůstat v půdě déle a trvá až tři roky, než půdní bakterie rozloží většinu zbytků přípravku. Proto např. soud ve Francii zakázal výrobci inzerovat přípravek jako biologicky odbouratelný a platí zákaz prodeje v zahradních centrech. V Německu a Švýcarsku je použití těchto přípravků legislativně omezeno. V Nizozemsku je zakázáno použití v domácích zahradách. Dnes už není podstatné, jak moc je ten který herbicid jedovatý; je ho už na světě tolik, že negativně ovlivňuje život nás všech. Nikdo nemůže říci, že o tom neví – díky moderním informačním technologiím víme o všem, co se kde na planetě šustne. Ti moudří, kdo uznávají i jiné hodnoty než jen zisk, hledají neškodnou alternativu. A ta existuje!

Pokud je porost na budoucím hřišti natolik nevhodný, že nestačí jeho pravidelné sekání, lze se ho například zbavit použitím některého z přístrojů, využívajících horkou vodu. Nebo se doporučuje zakrýt pozemek kartonem, na něj nasypat mulčovací kůru. Karton udusí rostliny a časem se rozloží, zbyde jen mulč. Místo kartonu lze položit igelitovou či jinou nepropustnou fólii; tu je ovšem po čase nutno odstranit a buďto zasít nový trávník, nebo pokrýt mulčem, nebo položit trávník umělý.

Dalším řešením může být vypůjčení slupovačky, což je stroj na rychlé a rovnoměrné seřiznutí trávníku, úhlednější než ruční odstraňování. Co vypadá jednoduše, nemusí být vždy nejlepší!

Bohužel, tvůrci nového dětského hřiště na Patříně se nad stavem našeho světa příliš nezamýšleli.

Občanský spolek Loučeň – zdravé místo pro život, z.s.

Sběrné místo U Štajnerů - zavedení ID karet

Vážení spoluobčané,

sběrné místo U Štajnerů je určeno pro občany Loučeň, Patřína, Studců, Studeček a chatové osady Jívák. Avšak v průběhu roku 2021 jsme zaznamenali zneužití sběrného místa, kam nám lidé vozí různý odpad z okolních obcí či vyprodukovaný odpad v souvislosti s podnikatelskou činností. Proto jsme se rozhodli zavést identifikační kartičky, kterými se každý občan prokáže obsluze při vjezdu do sběrného dvora. ID kartičky budou připraveny na úřadě městyse Loučeň současně s vyzvednutím svozové známky AV–komunální odpad. Podrobné informace jsou k nahlédnutí na www.odpadyloucen.cz (webové stránky budou spuštěny 15. 12. 2021). Věříme, že tímto opatřením snížíme náklady za odvoz odpadů ze sběrného místa. Tímto děkujeme za pochopení.

Pavel Bašus, místostarosta

Spolek AMADIS

Vážení a milí příznivci našeho muzikálového spolku. Rok 2021 nebyl zrovna nejlepší pro naše řádění na jevišti v KD Loučeň. Přesto jsme stihli pomoci „Pejskům a kočičkám v urgentní nouzi“ naším hudebním vystoupením a vaší přízní. Za pomoci paní starostky Marty Peterkové a našich zastupitelů, kteří se postarali o finanční dar formou dobrovolného příspěvku do kasičky, během průvodu při akci Napoleonika na Loučení. Děkuji i vám divákům za úžasnou podporu těmto malým tvorečkům. Každý z vás si může na Fb stránkách Pejsci a kočičky v urgentní nouzi z.s., najít a přečíst informace o této dočasné péči zvířátek. Číslo jejich transparentního účtu je 83421002/0600, na který můžete poslat finanční příspěvek.

Abychom nezlenivěli, začali jsme oprašovat příběh Hraběte Dráculy, který se měl ukázat na jevišti v KD Loučeň 11. 12. a 12. 12. 2021. Bohužel situace je taková, jaká je, a náš Drákula musí ještě počkat do 2. 4. – 3. 4. 2022. Naši milí vydržte!! Věřím, že se opět shledáme na představení v hojném počtu a my se budeme snažit vás trochu rozveselit v této nelehké době, která nejen nám divadelníkům nepřeje. Na podzim se můžete těšit na Tři Mušketýry, koncem roku na vánoční koncert Amadisu a začátkem roku na Markýzu Andělů.

Nakonec Vám všem přeji za celý soubor krásné a klidné Vánoce a hlavně zdraví.

Zdena Ullmannová

Senior Park - Tady jsme doma

- Hledáte důstojné bydlení na stáří?
- Snažíte se zajistit bydlení svým rodičům či prarodičům, kde nebudou na všechno sami a dopomůže jim přátelský personál?

- Chcete pro sebe nebo pro své nejbližší pocít jistoty a bezpečí v krásném prostředí?
 - Jste fixovaní na svého čtyřnohého mazlíčka, bez kterého si to nedovedete představit?
 - Chybí vám kolektiv přátel a zábava?
- Pokud ano, můžeme vám s tím pomoci.

V nedaleké obci Luštěnice, ležící mezi Mladou Boleslaví a Nymburkem, se nachází bytový komplex s názvem Senior Park. Tyto areály najdete po celé republice, kde jich je v provozu již sedm a další jsou v plánované výstavbě. Jedná se o ubytovací zařízení s asistenční službou. S fungováním Senior Parku nás seznámila vedoucí areálu slečna Tereza Krčilová:

Hlavním faktorem, kterým se lišíme od klasických typů domovů pro seniory je, že nejsme poskytovatelé sociálních a zdravotnických služeb, což ale neznamená, že tyto služby nejsme schopni zprostředkovat a senioři s potřebou větší péče, ať zdravotní, nebo pečovatelské, mohou s poskytnutím těchto externích služeb v klidu žít v Senior Parku. Senior Park byl vymyšlen tak, aby co nejvíce připomínal opravdový domov. Celý komplex je absolutně bezbariérový, navržený přesně pro potřeby seniorů i seniorů se sníženou schopností

pohybu. Díky tomu se zde mohou opět zapojit do aktivnějšího způsobu života, nebo pokračují ve svém životě tak, jak byli zvyklí. V každém Senior Parku je milý a přátelský personál, který seniorům zajišťuje asistenční služby. Asistenční služba je pomoc jak seniorům, tak i jejich rodinám, kterým dáváme klid a jistotu, že jsou jejich nejbližší v pořádku a v pracovním týdnu je o ně perfektně postaráno. Je koncipována tak, aby na jedné straně rozvíjela aktivitu seniorů např. během pravidelných výletů, společenských akcí, zajímavých besed v areálu, koncertů a mezigeneračního setkávání s dětmi ze škol a mateřinek. Na druhé straně zajišťuje pomoc s domácností, nákupem a doprovodem k lékařům a zajištěním léků. Naším hlavním záměrem je podporovat seniory co nejdéle v jejich soběstačnosti. V Senior Parku neexistuje žádný pevně daný režim. Každý senior si žije svůj život a je jen na něm, kdy půjde spát, kdy ráno vstane, zda pojedje na dovolenou nebo do lázní, zda mu přijede návštěva i třeba na víkend. Jsou zkrátka pány svého času a bytu, což je velmi příjemná a vítaná výhoda.

V nelehkém období pandemie se velmi osvědčilo, jak jsou areály postaveny. Nikde se nemusí procházet společným vnitřním prostorem, každý byt má vchod zvenčí. To jsme vnímali jako jednu z velkých výhod. Jsme za to opravdu vděční, protože bezpečí našich

seniorů je pro nás na prvním místě. Společně s bezpečnostními opatřeními jsme tak náš areál uchránili od nákazy Covidu-19.

V areálech nabízíme 2 typy bytů: 1KK o výměře cca 30 m² a 2KK o výměře cca 50 m². Díky velkému zájmu o tento styl bydlení se síť Senior Parků v České republice stále rozrůstá. Byty se uvolňují v průběhu celého roku. V případě plné kapacity je možné byt rezervovat. Pokud vás tento článek zaujal, navštivte naše webové stránky www.senior-park.cz, kde se dozvíte další informace o tomto nádherném projektu. Nebo se k nám přijďte podívat osobně. Těšíme se na Vás!

Jedeme do Telnice

Pravidelně jsme jezdili v zimě na hory. Nejvíce se nám líbilo v Jizerských horách v Bedřichově, ale také v Krušných horách nad Jáchymovem.

Také se musíme podívat někde jinde, a tak jedeme s kamarádem a jeho manželkou do Telnice, přímo na Silvestra. Budeme bydlet v jejich podnikové chatě.

Ve fotbalovém klubu Meteor 8 se přiučuji od starších hráčů, jak se dělá ta pravá zábava. Jak je důvod k oslavě, tak se hned připravuje "Hájkova zápasnická aréna", ale hlavně módní přehlídka a volba miss.

Zápasnickou arénu jsme udělali před lety taky v hospodě U Šulců na Patříně. Kluci měli za úkol si vzít s sebou na zábavu tilka, jégrovo prádlo a trenýrky. Já jsem je představil hláskou troubou před vstupem do arény. Všichni byli mistři světa! Přišlo tenkrát na zábavu hodně lidí, a tak Vašek Kudibal, převlečený za paní Hájkovou, vybral do klobouku hodně peněz. Největší potlesk měl Mirek, kterému jsme natřeli jégrovky na zadku hořčicí. Vybrané peníze jsme dali hudbě, ta si to taky zasloužila. Nikdy jsem ve společnosti nezažil lepší zábavu, tu mohla překonat jediné módní přehlídka a volba miss.

Sehnal jsem si velký kufr a do něj nasbíral dámské oblečení, paruky a hlavně prsa vyrobená z molitanu, ta vždy potěšila pánskou společnost. Jak někam jedeme, vezu na střeše auta papírový kufr. A tak jede s námi i do Telnice. Hned jak se ubytujeme, jdeme si zamluvit stůl do místní hospody. „Pánové, na to je trochu pozdě, nemám ani místo, je to tady zamluvený od října.“ Hned nacházím řešení: „Uděláme Vám hodinový program, že se opravdu pobavíte.“ „Vy jste z televize nebo z divadla? Hlavně co byste za to chtěli?“ „Nic moc, stůl a čtyři židle!“ „Tak platí, přijďte v osm.“

Pan vedoucí musel srazit pár stolů a tím se našlo místo i pro nás. Je před desátou, hudba vyhrává, ale nikdo netancuje, a tak mně to ani nepřipadá, že je dnes Silvestr. Dlouho se už rozhlížím kolem sebe, kterým klukům řeknu, abychom společně udělali pořádnou legraci. Vybral jsem dobře, všichni, co jsem požádal, tak souhlasí. Jdeme se převléknout do kuchyně. Kuchařky se smějí, až se za břicha popadají. „Hlavně se nepočůrejte!“ I Irena mně pomáhá chlapy oblékat, malovat rty a zdravíčka. Také musí některé sukně stříhat v pase, aby se do nich vešly. Vybral jsem kluky trochu při těle.

Vcházím před orchestr: „Vážení přátelé, bude módní přehlídka a vy si zvolíte potleskem miss Telnice.“ Už nesedí všichni jako pecky, ale začíná pěkná mela. Kluci, co se předvádějí, jsou většinou místní, a tak je hodně lidí zná. Začíná velká sranda. Chodí jednotlivě, já to komentuji, ale nemůže mě nikdo slyšet. Při příchodu nové hvězdy reže bubeník do bubny a je vždy velký potlesk. Kdo nezažil chlapa v křuskách a v sukénce, s culíky na hlavě, nahoře s bujným popředím ve vytahaném svetru, nezažil pořádnou legraci. Je zvolená miss, nosí ji po sále na ramenou, její pětky si věší výčepák na pípu. Kuchařky nám nesou ovarová kolena s křenem a hořčicí: „To máte od nás dárek, moc děkujeme.“

Pan vedoucí nám říká. „Musíte příští rok zase přijet!“ - a to si jednu chvíli myslel, že hospodaspadne! Škoda, už jsme se tam nikdy nepodívali, ale možná si na tento Silvestr někdo vzpomene. Také později vznikl travesti show, ale to nebyl náš způsob zábavy. Kopírovali známé umělce, ale my jsme to měli založené jenom na legraci.

Olda Perlík, Loučeň

Jak se dělá rozvrh

My jsme to nevěděli a byli jsme zvědaví.

Zeptali jsem se i dětí z jiných tříd, jestli vědí, jak rozvrh vznikne? Ptali jsme se 6. a 7. ročníku. Ani naši spolužáci neměli tušení, jak a kdo jejich školní rozvrh sestaví. Někteří si mysleli, že se učitelé sejdou a rozdělí si předměty a učebny podle nějaké tabulky.

To, jak jsou žáci s rozvrhem spokojeni, záleží hodně na tom, jakou mají ve třídě partu. Většinou se zdá, že škola začíná moc brzo. Sedmáci, kteří jsou skvělá parta, nám dokonce říkali, že jim vyhovuje i odpolední vyučování, protože mají lehké předměty, například výtvarnou výchovu.

Pojďme se tedy podívat na to, jak se školní rozvrh dělá. Zašli jsme se zeptat do ředitelny, kde jsme si povídali s panem ředitelem Kubálkem a paní zástupkyní Tomanovou. Pilně jsme poslouchali a všechno jsme si zapisovali.

Rozvrh se dělá v srpnu, druhém měsíci letních prázdnin. Rozvrh dělá pan ředitel, paní zástupkyně a hlavně – počítač. Do počítače se zadají podmínky na kartách do programu, který rozvrh vytvoří. Dělá se to na karty - na každé kartě musí být třída, učitel, předmět a počet hodin tohoto předmětu. Množství karet nás překvapilo – je jich přibližně 300. Vyplněné karty se zadají do počítačového programu, který sice celý rozvrh v základech navrhne, ale dokončit ho musí pan ředitel s paní zástupkyní.

Poslední prázdninový týden se dozvědí rozvrh učitelé a můžou si ho upravit dohodou s jinými učiteli, například si prohodit hodiny. Žádné velké úpravy ale nejsou možné, celý rozvrh drží pohromadě jako puzzle.

A ještě informace pro ty žáky, kteří si stěžují, že se na naší škole začínáme učit moc časně ráno: Musíme začínat tak brzo kvůli dětem, které dojíždí do školy autobusem. I konec vyučování a délka přestávek je upravena tak, aby děti na autobusové zastávce nemusely čekat dlouho.

Školní koncert

Pokud si myslíte, že dnešní generaci neosloví hudba 70. let, jste na velkém omylu. Přesvědčit jste se o tom mohli 7. 10., protože naši školu navštívila skupina Queen Revival. Kromě poutavého vyprávění o skupině, která se již stala legendou a výrazně ovlivnila vývoj populární hudby, zazněly také její největší hity jako Killer Queen, Bohemian Rhapsody, Love of My Life, We Will Rock You, We Are the Champions nebo Don't Stop Me Now.

Nemyslete si však, že žáci celou dobu jen seděli a poslouchali. Kapela ve druhé části koncertu pozvala děti na pódium, aby si s nimi přišly zazpívat. Zpěvačka jim dávala instrukce co, kdy a jak mají zpívat. Až neuvěřitelně snadno se improvizovaný sbor secvíčil a děti začaly zpívat píseň Somebody to Love.

Koncert trval zhruba hodinu. Skupina se skládala ze dvou baskytaristů (jeden z nich také zpíval), jednoho bubeníka a již zmíněné hlavní zpěvačky. Ta – s ohledem na to, že písně byly původně nazpívané mužem, zvládla interpretaci bravurně. Všem, včetně mě, se to líbilo a doufáme, že nás kapela zase někdy potěší svou návštěvou.

Pingpongové stoly se vrátily, bohužel jen nakrátko

Na loučenské škole bylo po několik týdnů o přestávkách zase živo. Po dlouhé době se na školní chodby vrátily pingpongové stoly a žákům bylo opět povoleno hrát stolní tenis. Se znovuotevřením přibýly

nové pálky na vypůjčení. Mnoho žáků přestávky trávilo u těchto stolů. Většinou byly všechny obsazeny již od začátku přestávky.

Je to dobře, nebo by bylo lépe, kdyby o přestávkách ve škole bylo ticho a klid? Pozitiva této události jsou, že se žáci nenudí a také trochu sportují. Ale nejspíše si všichni všimneme, že je před třídami o přestávkách větší hluk než obvykle. Učitelé tak při dozoru musejí dávat větší pozor než dosud,

protože při takovém sportu se žáci mohou snadněji zranit než při normální chůzi. Občas také řeší spory mezi hráči.

I přesto si myslíme, že pozitiva sportování v přestávkách mezi náročnými předměty převažují. My žáci jsme smutní, že kvůli epidemii trvala radost ze sportování o přestávkách tak krátce. Jistě se všichni těšíme, až se k nim zase budeme moci vrátit. Pozitivní pohled mají i ostatní. Třeba jako pan učitel Brzák, který si už také zahrál s námi.

Dočkali jsme se nových záchodů

Letos nás při příchodu do školy po letních prázdninách čekalo příjemné překvapení. Dívčí i chlapecké záchody na 2. stupni byly přes prázdniny částečně zrekonstruovány. Vypadá to jako maličkost, ale ve skutečnosti se taková změna dotkne každého žáka. Během vyučování určitě každý musí zajít tam, kam „chodil i císař pán pěšky“. Na starých záchodech bylo už hodně znát, že patří do minulého století a svou službu už vykonaly. Místo splachovacích nádržek umístěných nahoře a obsluhovaných zatáhnutím za provázek jsme se dočkali dole osazených nádržek, které jsou dnes běžné. Staré bílé kachlíky, připomínající nemocnici, byly nahrazeny moderními, světle béžovými.

Rekonstrukce záchodů byla provedena zatím jen v části školy, kde se v létě měnily stoupačky. V příštích letech by takovou proměnou měly projít i zbývající toalety.

Dívky z vyšších ročníků změnu přivítaly, ale některé z nich by ještě rády viděly na toaletách, alespoň na dívčích, zrcadla. Jak nám vysvětlil pan ředitel Kubálek, tyto detaily, jako například již zmíněná zrcadla, či nové zásobníky na dezinfekci a mýdlo, budou dořešeny najednou, až po rekonstrukci všech toalet (při rekonstrukci zde totiž dochází ke stavebním úpravám, které by je opět znehodnotily). Což je zejména pro dívky z osmé a deváté třídy velké zklamání, protože než rekonstrukce proběhne, už na této škole asi nebudou.

Autoři: Žáci semináře Praktická čeština

Jak se daří prvňáčkům?

Prvňáčci už chodí do školy čtvrt roku. Co se už naučili?

Přestoupit ze školky do „velké školy“ byla pro prvňáky velká změna. Díky tomu, že je školka a škola v jedné budově, není prostředí pro ně úplně neznámé. Ale změna učebního režimu je výrazná. Ve školce se s novými věcmi seznamují prostřednictvím hry. Zatímco ve škole se musí naučit sedět v lavici, dávat pozor a poslouchat pana učitele, přibývá také povinnost jednou týdně vypracovat domácí úkol.

První školní den každé z dětí při přivítání dostalo kytičku. Na první seznamovací a organizační hodině s nimi byli rodiče, kterým se přivítání dětí v první třídě velmi líbilo. Do třídy je s úsměvem vedl jejich třídní, pan učitel Krpata. Na lavicích pro ně byla připravena hromádka prvních sešitů. Děti dostaly žluté slabikáře, ve kterých se učí číst a psát.

Výlet 7. třídy do Prahy

V říjnu jeli žáci 7. ročníku se svojí třídní učitelkou na naučný výlet do Prahy. Hlavním cílem bylo Náprstkovo muzeum, navíc při pěší cestě k němu bylo k vidění mnoho historických staveb, které hrály roli v české historii.

Žáci s paní učitelkou Kopřivovou jeli nejprve autobusem do Nymburka a pak pokračovali vlakem do Prahy. Z nádraží k muzeu šli pěšky přes Staroměstské náměstí. V Náprstkově muzeu prošli expozice o původní americké kultuře a indiánech, kromě toho se ještě stihli seznámit s mimoevropskými válkami. Výlet byl v rámci výukové hodiny dějepisu, a proto museli dávat pozor. (Druhý den po návratu do školy jim paní učitelka dávala otázky k tomu, co na výletě viděli a dozvěděli se. Ti, kteří toho věděli hodně, dostali známku.) Sedmáci mají svoji třídní učitelku moc rádi a někteří žáci nám říkali, že na výlet jeli hlavně kvůli ní.

Po prohlídce muzea si užili oběd v McDonaldu, moc jim chutnala zmrzlina a hamburger. Výlet korunovalo ještě dýňové latté ve Starbucks a pak už byl čas spěchat na vlak.

Zpáteční cesta je velice unavila, takže hned po příjezdu ke škole šel každý svou cestou.

V českém jazyce začínají psát a číst samohlásky, k nim pak přidávají další písmenka. Píší jenom tiskacím neboli hůlkovým písmem. Psacím ještě nepíší, jelikož je to pro ně moc těžké a náročné.

V matematice se zatím učí počítat jen do pěti, ale postupem času se dostanou i dále. Zkušený pan učitel je nechce stresovat a zatěžovat tím, co vše musí do konce školního roku zvládnout, postupuje v klidu a krok za krokem.

O přestávkách mají děti hodně energie, ale naštěstí je přímo ve třídě hrací koutek, kde ji mohou využít. A tu zbývající využijí v oblíbeném předmětu, kterým je tělocvik. Mají dokonce už i jednu

hodinu angličtiny týdně. Angličtina jim šla dobře hned od začátku, protože se s ní seznámily již ve školce.

Vyučování mají zatím jenom dopoledne. Po náročném dopoledni a obědě utíkají do družiny, kde mají další program.

Zeptali jsme se prvňáčků, jak se jim ve škole líbí a jestli se do školy každý den těší. (Pokud se vůbec těší. Pokud si pamatuji, já - když jsem měla jít do první třídy - jsem se těšila. Hlavně na kamarády.) Děti mi ochotně a kladně odpovídaly. Ve škole se všem velice dobře daří a moc se jim tu líbí. A jestli se těší do školy? Ano, těší na školu i na kamarády. Za všechny starší žáky jim moc přejeme, aby se jim ve škole dařilo stejně dobře i v příštích letech!

Autoři: Žáci semináře Praktická čeština

Rozsvícení stromu

První adventní neděle, 28. 12. 2021 jsme se v poměrně hojném počtu sešli na před budovou Úřadu městysu Loučeň, kde se po třech letech opět rozzářil nově ozdobený vánoční strom. Troufám si říct, že ten náš se svou výškou 30 m je patrně nejvyšší živý ozdobený

strom v okolí.

Jako překvapení jsme přichystali i nový vyřezávaný betlém, který vytvořil pan Marek Pilař z Rohatska. Myslím, že jsme udělali radost nejen dětem, ale i dospělým a každému, kdo bude naším městysem procházet či projíždět.

Tato akce byla i letos bohužel opět bohužel netradiční, stejně jako byl netradiční téměř celý letošní rok. Byli jsme nuceni opět zrušit Vánoční jarmark v KD a při rozsvícení stromu jsme se museli obejít bez krásného vystoupení

žáků loučeňské základní školy, které s dětmi každoročně připravovala paní učitelka Diana Kulhánková. Oslovili jsme paní Zdenu Ullmanovou ze souboru Amadis a společně s jejím doprovodem jsme si mohli zazpívat pár vánočních písní, které nám navodily adventní atmosféru.

Věřím, že tímto setkáním si všichni přítomní zprjemnili předvánoční čas, na chvíli se zastavili a oprostili se od starostí všedních dní a koronavirové doby.

M.P.

Sponzorský dar MŠ

Na začátku školního roku 2021 proběhly třídní schůzky v mateřské škole, kde se i mimo jiné probíralo, jaké by bylo vhodné nakoupit hračky, které by dětem udělaly radost při vánoční besídce. Vedoucí učitelka MŠ se před rodiči zmínila, že ve vybavení postrádají mimo jiné i kočárky a panenky pro holčičky. Maminka a zároveň zastupitelka M. Záklasníková nabídla spolupráci a přislíbila zajištění potřebných financí. Oslovila několik potencionálních sponzorů. Úspěšná byla u firmy ASTRA TRANS z Liberce. Tato firma předala sponzorský dar ve výši 10 tisíc korun, za které bylo pro děti do školky nakoupeno sedm panenek a šest kočárků. Věřím, že dětem udělají velkou radost. Poděkování patří firmě ASTRA TRANS s.r.o. a také paní Záklasníkové, která se v této záležitosti maximálně angažovala a co slíbila, to také splnila.

M.P.

Cyklostezka prokoukla

Listopadové sobotní dopoledne si zpříjemnilo pár nadšenců úklidem jedné části cyklostezky vedoucí od hájenky u Jizbic. Akcička se konala díky nápadu paní starostky Jizbic Evy Pačtové, která navrhla starostce Loučeň M. Peterkové „družbu“ na společné prospěšné akci. A tak se podařilo společnými silami odstranit z cesty nánosy listů, odpadky a zredukovat větve omezující cyklisty na jejich trase. Čištěný úsek opět nabízí příjemnější průjezd cyklistům nebo těm, kteří cyklostezku využívají k procházce. Účastníci se sešli nejen z Jizbic a Loučeň. Po práci na každého čekala po zasloužená svačinka a něco teplého na zahřátí.

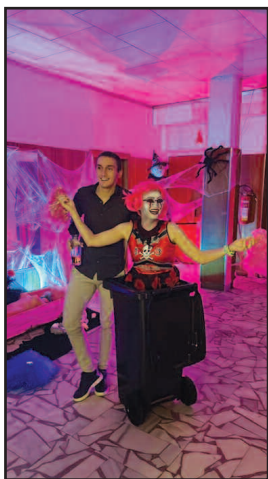
Jarmark

Poslední listopadový víkend se měl již podvacáté konat LOUČEŇSKÝ JARMARK s příchutí adventu. Bohužel konstelace hvězd není již po čtvrté úplně příznivá, proto byl podle vládního nařízení těsně před uskutečněním zrušen. Za těch deset let si JARMARK získal své příznivce. V této době jsme se těšili na příjemnou atmosféru, která tu vždy vládla díky dekoracím, svařáku, sortimentu nabízeným mnohými tvořivci, pekařkami, divadelníky a samotnými návštěvníky. Nedá se nic dělat, budeme si tedy za spolek KOČKY Loučeň a ty, kteří se k nám rádi vždy přijdou podívat, tiše přát, abychom se co nevidět společně setkali. Hlavně bychom vám všem rádi popřáli pohodu, zdraví, štěstí a úsměvy...

SPOLEK KOČKY

Halloween

30. října se pod rukama šikovných členek spolku Kočky a kořata a dalších dobrovolníků proměnily prostory KD v hrůzostrašné stíny hřbitova a jiná strašidelná zákoutí. V odpoledních hodinách prošly pavučinami plnými pavouků a mezi náhrobními kameny téměř čtyři desítky dětí v doprovodu rodičů či prarodičů. Bylo pro ně připraveno soutěžení o sladkosti s hudebním doprovodem AG Maroco. Malí nezbedové si mohli pod dohledem hodných tet a strejdů vyrobit i nějaké výrobky. Velký úspěch měl lis na výrobu magnetek, připínacích špendlíků a přívěsků s otvírákem, zapůjčený od MAS Svatojiřský les. Obrázky si děti malovaly samy a plánovaly si, jak daný výrobek věnují rodičům např. k Vánocům. Na závěr byly vyhodnoceny tři nejlepší nejděsivější masky.

Večer na podium nastoupila kapela Mixer, která rozpohybovala nové, teď již dospělé, masky. Mohu říct, že některé postavy vskutku budily hrůzu. V průběhu večera i zde proběhla soutěž o nejlepší masku a tombola s opravdu zajímavými cenami.

Po roční covidové odmlce navázal letošní halloween na několikaletou úspěšnou tradici.

Největší odměnou z připravované akce je návštěvnost, a ta byla letos hojná.

Doufám, že se příští rok sejdem nejen na halloweenu, ale i na čertovské zábavě s mikulášskou nadílkou, kterou vzhledem k současné situaci není možné letos uspořádat.

M.P.

Drakiáda

23. 10. odpoledne se na Patříně, na louce u ulice Na Pískách, tradičně sešli „bezmotoroví piloti“ se svými draky. Během zhruba dvou hodin se na potměnělém nebi nad loukou vznášelo 49 přihlášených draků domácí výroby i z obchodu, různých tvarů, barev i velikostí.

Někteří jen horko těžko dostávali své výrobky do vyšších sfér, naběhali u toho mnohdy i několik kilometrů. Druzí, již zkušení „piloti“, byli na akci připraveni a během pár minut našli ty správné vzdušné proudy a vyslali své draky vysoko do nebes. Jako správný člen poroty jsem zjistila, že délky vodičů provazů dosahovaly délky až 400 m. Bylo opravdu humorné, jak se do akce zapojili i rodiče a mnohdy byli zapálenější než jejich děti.

Na závěr byli odbornou porotou vyhodnoceni nejlepší „krotitelé draků“ a odměněni krásnými dorty. Ale ani další účastníci nebyli ochuzeni o drobné ceny a občerstvení.

Každopádně to byl prima den, kdy se potkala spousta známých a děti si užily sobotní odpoledne venku na vzduchu se

svými rodiči či prarodiči.

Poděkování patří hlavně Vítovi Černému a jeho týmu – turistickému oddílu Duha (a dalším spřáteleným duším, které je zbytečné jmenovitě vypisovat – mohlo by se nechtěně na někoho zapomenout), který je jedním z mála organizátorů místních akcí a který „nekecá“, ale koná.

Pokud bude mít někdo zájem, přijímá do svého oddílu stále nové členy. A rozhodně to není mimoškolní aktivita, na které by se děti i dospělí nudili.

M.P.

Setkání dříve narozených

V pátek 15. října byli po delší odmlce, způsobené pandemickou situací, seznámeni naši „dříve narození – 70 +“ na společenskou akci.

Tentokrát jsme zvolili trochu netradiční, komornější místo, a to v klubu „Vrokáč“ na Loučeň. Vzhledem k době, kterou teď procházíme, nás překvapila i velká účast seniorů, kterým evidentně chyběl kontakt se svými známými.

Prostory klubu, které nám k uspořádání akce poskytl bezúplatně pan M. Nohava, se rychle zaplnily nedočkavými dámami a pány, kteří měli možnost si spolu po delší době zase popovídat a pobavit se.

Kulturní vložku si připravily „Děti Mcely“ (mezi nimiž je většina dětí i z Loučeň) a kapela z Dobrušky.

Děti měly pro seniory překvapení v podobě malých dáreků, které seniorům po vystoupení předaly. Mnohým z obdarovaných tento skutek vešel do očí i slzy. Byla to dojemná chvíle.

Postupem času se nálada uvolnila a několik tanečniců a tanečnic začalo na parket. Tančili, jako kdyby jim bylo dvacet. Bylo vidět, jak se všichni baví, a to zahřeje u srdce.

Když připravujete akci pro seniory a následně druhý den vítání občánků, a vidíte ten koloběh života, jak se nezadržitelně točí a nemá s nikým slitování, je to chvíle, kdy si nejvíce uvědomíte, že jsme na tomto světě jen na takovém výletě. Od posledního setkání „dříve narozených“ mi mezi seniory chybělo několik lidí, kteří se již bohužel zúčastnit nemohli.

M.P.

Hudební festival TT Loučeň

Je mi velkou ctí již několik spolupracovat s profesorem R. Melmukou, a to zejména na organizaci letního mezinárodního hudebního festivalu TT Loučeň. Letos proběhl již 22. ročník.

Zahajovací koncert se odehrál v kostele sv. Václava ve Mcelích, druhý pak v obřadní síni v Rožďalovicích. Další čtyři vystoupení proběhly již na Loučeň.

30. července zazněly v sále kulturního domu tóny opery Carmen v koncertním provedení, kde v roli Escamilia exceloval Michael Kubečka, který hostuje na několika českých operních scénách (Národní divadlo v Praze, v Olomouci, Plzni, Liberci) a v pražských divadlech Hyberně a Kalich.

3. srpna zazářily pod vedením prof. H. Fosterové na loučeňském

podiu vynikající absolventky Pražské konzervatoře M. Heboussová, P. Tesařová, K. Žáková

6. srpna svou návštěvou poctil Loučeň slovenský umělec Marián Lapšanský, který vystupuje po celém světě. Pedagogicky působil také na AMU v Praze a VŠMU v Bratislavě. Klavírní recitál v jeho podání byl nezapomenutelný zážitek. Záštitu nad tímto koncertem převzal i velvyslanec Slovenské republiky.

10. srpna svým barytonem oslnil zejména přítomné dámy Jiří Brukner, sólista opery Národního divadla v Praze. Bez nejmenšího zaváhání zastoupil i kolegyni M. Fajtovou, která nemohla z důvodu náhlého onemocnění přijet. Na klavír doprovázel profesor Melmuka. Tohoto závěrečného galakoncertu se zúčastnili i manželé Petrovi, majitelé firmy Petrof Pianosalon v Hradci Králové. Firma dokonce zapůjčila na celou dobu festivalu překrásný klavír, na kterém byli interpreti doprovázeni.

Po zaznění posledních tónů 22. ročníku festivalu mi bylo ctí věnovat panu profesorovi stříbrnou plaketku a předat mu listinu s jeho jmenováním za „čestného občana městyse Loučeň“ jako poděkování za dlouholetou práci v oblasti kultury a vzdělávání, za založení a organizaci hudebního festivalu.

Ve slavnostním duchu probíhalo i následné setkání účinkujících a hostů u stolu s občerstvením. Slavnostní atmosféra byla bohužel poznamenána náhlým úmrtím pana Vratislava Melmuky, bratra pana profesora a autora obrazů s loučeňskou tematikou (tyto obrazy máte možnost vidět v prostorách Úřadu městyse Loučeň a nyní také i v novém stolním kalendáři na rok 2022).

Na tento festival byla získána finanční podpora ve výši 100 000,- Kč z fondu hejtmanky Středočeského kraje.

Všechny koncerty měly velkou účast a kladný ohlas, což nás, pořadatele, velice těší.

M.P.

Piknik

O prázdninách mě na FB oslovila akce „Česko jde spolu na piknik“, na kterou jsem potvrdila za městyse Loučeň účast.

V čem spočívala a co mne přinutilo podpořit tuto akci?

Jak na svých stránkách píše pořadatelé: zahodit mobil, vyrazit do přírody a podpořit tak přátelské, sousedské a rodinné vztahy. To je hlavním cílem akce, kterou pořádá dobrovolnické centrum SPOLU proti samotě z.s. z Teplic. V minulém roce se pikniku zúčastnilo 995 lidí na 49 místech po celém Česku. Letošní akce má šanci loňský rekord překonat. Kromě podpory pospolitosti je cílem také oslavit Mezinárodní den přátelství, který připadá na 30. července.

Tak to je přeci v dnešní uspěchané době výzva!!

Podmínky byly jednoduché. Zaregistrovat se, zorganizovat piknik 1. srpna mezi 10 - 18 h v trvání minimálně 2 hodiny v kuse, účast alespoň pěti lidí... a to vše zdokumentovat a zaslat na Agenturu. Jdeme do toho. Startujeme s přiděleným pořadovým číslem 27. Navzdory nepřízní počasí se nás sešlo 20 registrovaných (a v průběhu konání se občas na chvíli někdo přidal, popovídal, posvačil a zase se přesunul dál). Akce se měla uskutečnit za sokolovnou na Loučeň, ale vzhledem k počasí jsme se přemístili pod „křídla“ KD.

Tato akce určitě účel splnila. Věřím, že v dalším roce se najde i více příznivců a třeba se z piknikování stane i místní tradice.

A jak celá akce dopadla z pohledu organizátorů?

„Milí přátelé, podle našich nejaktuálnějších informací od přihlášených pikniků znějí výsledky následovně. Akce Česko jde SPOLU na piknik se 1. srpna 2021 zúčastnilo 567 piknikářů v rámci 31 pikniků pořádaných na území České republiky. Loňský rekord jsme sice nepokořili, ale pořád nás bylo hodně na šíření myšlenky pospolitosti a my ze SPOLU proti samotě vám za to moc děkujeme! Ve facebookové skupině vládla opět úžasná atmosféra a „boj“ s počasím leckde účastníky semknul natolik, že si svůj piknik užili

ještě víc. A že jste někteří účast zrušili kvůli počasí nebo z jiného důvodu? No tak se nic neděje. Tahle akce je o zábavě a pospolitosti a rozhodně nemá smysl dělat něco „na sílu“, jen aby byla čísla. Nemusíme za každou cenu neustále růst, stačí když si užijeme život a budeme SPOLU! Děkujeme všem!“

Veškeré potřebné informace jsou k dispozici na webu: <https://www.spolutisamote.cz>.

Činnost SDH Loučeň

Vážení a milí spoluobčané, s posledními informacemi o činnosti našeho spolku jsme vás seznámili v květnu. Bylo to v době, kdy se situace s koronavirem začala uvolňovat, a my jsme mohli konečně začít trénovat.

Od té doby jsme během tréninků požárních útoků stihli párkrát

pokropit hřiště u zámku vodou. Mladí hasiči si zkusili nacvičit pár dovedností potřebných ke štafetám, vykoupali se v pění na oslavu nadcházejících prázdnin, zašli si na zmrzku, a pak už si užívali prázdniny plnými doušky.

Na závěr prázdnin jsme uspořádali desátý ročník naší oblíbené soutěže Loučeňský střelec. Samozřejmě s různými protikoronavirovými opatřeními. Letos tato naše soutěž probíhala na loučeňské střelnici za spoluúčasti a pomoci spolku AVZO. Kromě různých soutěží, děti i dospělí zhlédli ukázky z tréninku střelců, mohli si vyzkoušet střelbu z různých zbraní a prohlédli si výstavku historických zbraní. V programu byla i lukostřelba pod odborným vedením klubu lukostřelců. Nechybělo ani občerstvení a hudba. Počasí nám sice malinko nepřálo, proto jsme upustili od nocování pod stany. Ale i tak jsme si po dlouhé vynucené pauze a zákazu shromažďování soutěž užíli a těšili se na příští ročník.

V září jsme pilně trénovali na závod požárníkové všestrannosti, který si mladí hasiči cvičně zaběhli v Bludníku. Vyzkoušeli si všechny disciplíny závodu, jako je střelba ze vzduchovky, požární ochrana, topografie, uzlování, zdravotvěda a překonání vodorovného lana. Tyto znalosti pak v říjnu plně využilo družstvo starších a družstvo mladších při závodu požárníkové všestrannosti okresu Nymburk v Hořátku.

Závodem požárníkové všestrannosti se odstartoval další ročník hry Plamen 2021/2022, do které se hodláme zapojit.

Od října chodíme trénovat do sokolovny a připravujeme se na jarní část hry Plamen, která se bude skládat ze dvou částí. V dubnu to budou tři štafety a v květnu útok CTIF a požární útok.

V březnu ještě musí minimálně pět našich členů prokázáním teoretických i praktických znalostí získat odznaky odbornosti. Do hry Plamen se také započítává celoroční činnost zaznamenaná v kronice. Jedná se o brigády, kulturní a sportovní akce, výlety apod. Naše vedoucí čeká školení a zkoušky potřebné pro práci s dětmi.

Můžeme se zapojit do soutěže Požární ochrana očima dětí, při které se kreslí obrázky, píší literární díla, nebo vytváří počítačové prezentace na určité, každý rok na nové téma s požární tematikou. Obrázky pak zdobí služebny profesionálních hasičů záchranářů.

Začátkem prosince plánujeme barborkovskou nadílku s předvánočním posezením v hasičárně a koncem roku zimní pochod okolím Loučeň.

Pokračujeme ve sběru papíru, který průběžně odvážíme do sběrný. Děkujeme obci a všem, kteří nás podporují a pomáhají nám, když je potřeba.

Máme před sebou spoustu práce a doufáme, že nám ji opět nepřekazí koronavirus.

Přejeme vám všem krásné a pohodové Vánoce a hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v příštím roce.

Vaši hasiči

Příběh vánočního stromčku

Je již tradicí, že v adventním čase zámek Loučeň zve návštěvníky na „Příběh vánočního stromčku“. V každé zámecké komnatě je nachystán vždy jinak tematicky nazdobený stromek. S ohledem na letošní letopočet je jich samozřejmě 21. Během prohlídky se návštěvníci dozvědí, kde vznikla tradice zdobení vánočního stromku, odkud k nám přišla, čím se kdysi stromky zdobily a co na nich svítilo, jak se slavily Vánoce v knížecí rodině a proč se na zámku pekly obří vánočky. Uvidí i jaké jsou naopak současné módní dekorační trendy. Děti bude asi zajímat, kdo v jiných zemích rozdává dárky a proč si doma věšíme jmelí.

Návštěvníky zřejmě překvapí letošní zaměření expozice. V krizové „covidové“ době a před blížícím se českým předsednictvem Evropské rady šest stromčků vzdává poctu našim statečným a podnikavým předkům z období předválečného Československa, kteří díky své vynalézavosti, umu, sebezapření a nezdolné houževnatosti dokázali vybudovat základy prosperity a věhlasu naší země. Je to připomenutí toho, jak se oni vyrovnali s hospodářským rozvratem po první světové válce, bídou a přidělovým systémem na potraviny, epidemií španělské chřipky, nedostatkem pracovní síly i hrozivou inflací, a přitom dokázali položit základy prosperujících obchodních společností světového renomé. A tak návštěvníci uvidí stromček s unikátními baťovskými ozdobami, stromček věnovaný černo-bílé

kinematografii, stromček textilní, pivovarský, sklářský. Více zatím neprozradíme. Snad jen to, že pro mimořádný návštěvnícký zájem byl „Příběh vánočního stromčku“ prodloužen až do 17. ledna.

HaMi

Stromček s dekorací z kukuřičného šustí

Autor: Pavla Štalmachová

Napoleonika na Loučení a slavnostní odhalení pomníku Helma

V podzimní sobotní den 16. 10. 2021 se Loučeň přesunula do období konce 18. století.

V 11 hodin dopoledne přivítala starostka Marta Peterková a kastelán zámku Vratislav Zákoutský u kulturního domu Loučeň nastoupené nadšence v historických uniformách a přihlížejší občany u příležitosti slavnostního odhalení zrestaurovaného pomníku zvaného „Helma“. Pomník byl vybudován na počest padlých vojáků z loučenského panství v napoleonských válkách. Po seznámení s programem a zahajovací salvě z historických zbraní se vojsko, složené z rakouských, pruských, ruských, francouzských vojáků, čítající kolem 120 vojáků, přesunulo pochodem po ulici Nymburská do areálu Zámku Loučeň. Pochodující a zpívající vojáky doprovázelo nejen bubnování, ale také markytánky a jiné dobově vystrojené osoby. K průvodu se přidalo i velké množství přihlížejších „civilistů“.

V rámci této akce se uskutečnily dvě simulované bitvy, a to **bitva u Hüningenu**, která proběhla v areálu Zámku Loučeň (kam občané městyse Loučeň měli zajištěn volný vstup). Poté vypukla na louce u parkoviště i **bitva u Stockachu**.

Hüningen je malé, původně pevnostní, městečko na Rýnu. Zde se v zimě 1796/1797 střetla vojska rakouská, vedená arcivévodou Karlem Habsburským a francouzská pod vedením Jeana Victora Murea. V rakouských řadách se proslavil loučenský kníže Karel Aloys Fürstenberg a jeho vojáci z řad poddaných loučensko-dobrovického panství. Rakušané zvítězili, ale na ostatních bojištích se jim tolik nevedlo a byli nuceni uzavřít mír. Kníže se vrátil na své panství a nechal postavit pro padlé vojáky ze svého pluku v zámecké oboře památník „Helma“. Název získal podle rakouské vojenské přílby umístěné na vrcholu sloupu.

25. března 1799 se u malého městečka Stockachu na břehu Bodamského jezera odehrála velká bitva mezi Francií pod

vedením maršála Jeana-Baptisty Jourdana a Habsburskou monarchií vedenou Arcivévodou Karlem Rakouským. Bitvy se zúčastnilo přes 100 000 vojáků. Rakouské zbraně, zvítězily, ovšem za cenu velkých ztrát. Jeden z nejlepších rakouských velitelů, polní maršál a generál jezdeckta, loučenský kníže Karel Aloys kníže Fürstenberg v bitvě u Stockachu padl. Jeho truchlící manželka nechala na památku knížete postavit v zákoutí Boží voda, na dohled od amátníku „Helma“, pomník Anděla smrti. I jeden z pluků Napoleoniky nese jeho jméno

Po skončení druhé bitvy se vojska společně s přihlížejšími občerstvila u stánku na tréninkovém hřišti a poté se v bojovém tempu přesouvala lesem směrem k pomníku. Na místě osvětleném loučemi paní starostka společně s panem Zákoutským položili k restaurovanému pomníku květiny. Na závěr farář Mgr. Lukáš Hrabánek požehnal padlým vojákům.

Celá akce proběhla ve spolupráci městyse Loučeň a Zámku Loučeň as., za přispění sponzorů Pekass a.s., WITENDR s.r.o., SVI a JAK a Ministerstva kultury. U stánku s občerstvením byla umístěna kasička, kam mohli občané přispět na nadační fond „Pejsci a kočičky v urgentní nouzi“, pro které v tento den uspořádal spolek Amadis v KD Loučeň i charitativní koncert.

Krásné video, které Vás v krátkosti provede celým historickým dnem, je možné shlédnout na stránkách městyse Loučeň.

M. Peterková, V. Zákoutský

Dodatek:

Klasicistní pomník „Helma“ je kulturní památka rejst. č. ÚSKP 23118/2-1861. Obnova památníku proběhla s využitím finančního příspěvku poskytnutého Ministerstvem kultury v rámci obnovy kulturních památek a jeho opravu v roce 2021 provedl restaurátor Josef Faltus.

Před opravou / Po rekonstrukci

Tenisová sezóna 2021 byla více než úspěšná

Tenisový klub Loučeň měl i přes všechna úskalí sezonu roku 2021 snad více než úspěšnou. Zahájili jsme pravidelné tréninky dětských zájemců, které probíhaly pravidelně 2 dny v týdnu, v některých případech i 3 dny v týdnu. Svěřenci trénovali pod vedením zkušeného trenéra Jakuba Čepka, který pro ně vymýšlel tréninky nejen co nejeefektivnější, ale i co nejzábavnější. Dlužno dodat, že všechny děti pod jeho vedením udělaly opravdu kus práce, backhand a forehand dávají jak po másle. Tenisové kurty však nenechaly chladnými nejen naše členky a členy, ale ani ostatní veřejnost. Musíme s radostí kvitovat, že i ze strany turistů se tenisové kurty staly oblíbeným terčem zájmu a byly hojně využívány. Je vidět, že tenis je pořád atraktivním rekreačním sportem.

Nicméně s podzimem jsme se museli na chvíli s venkovním hraním rozloučit a jak jinak než společně. Dne 25. 09. t. r. jsme se sešli na tenisových kurtech a malou oslavou úspěšné sezóny jsme tenisové kurty uzavřeli s tím, že na jaře 2022 se znovu shledáme. A proč píšeme s venkovním hraním? No přece nenecháme naše děti v tréninku celý podzim a zimu sedět na gaučích. Děti totiž nadále trénují s trenérem Kubou v hale v sokolovně. Tímto musíme

poděkovat obci i ostatním, že nám to umožňují. A vězte, že děti to baví a jsou nadšené. Jak by taky ne, vždyť se přeci dávno ví, že ve zdravém těle je zdravý duch.

A my vám za Tenisový klub Loučeň přejeme, ať i vy jste zdraví na těle i na duchu, i přes všechna úskalí této doby se přenesete krokem lehkým a shledáme se na kurtech na Loučeni nebo kdekoli jindy.

Za Tenisový klub Loučeň

Jan Malý a Jaroslav Řízek

Úřední hodiny na úřadě

ÚŘEDNÍ HODINY
NA ÚŘADĚ MĚSTYSE LOUČEŇ V PRŮBĚHU
VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ

Pondělí 27. 12. 2021 8:00 – 16:00 hodin

Středa 29. 12. 2021 8:00 – 16:00 hodin

Pokladna pro přijímání hotovosti bude z technických důvodů otevřena **od 1. února 2022.**

Platby za místní poplatky lze do 31. ledna 2022 platit pouze převodem na účet č. **110987141/0300.**

Připravované akce na rok 2022

- 22. 01. Fotbalový sportovní ples v KD
- 12. 02. Hasičský ples na Patříně
- 26. 02. Masopust ve Studcích
- 28. 02. Splatnost poplatku za komunální odpad
- 05. 03. Masopust na Loučeni
- 26. 03. Jarní jarmark v KD Loučeň
- 2. 4. a 3. 4. spolek Amadis – muzikál Drákula
(přeloženo z 11. a 12. 12. 2021)
- 30. 04. Slet čarodějnic za Sokolovnou
- 28. 05. Spolek Amadis – muzikál Tři mušketýři v KD Loučeň
- 29. 05. Spolek Amadis – muzikál Tři mušketýři v KD Loučeň
- 04. 06. Traktoriáda
- 25. 06. Rockový festival za Sokolovnou
- 29. 07. 1. koncert 23. ročníku Festivalu T.T.
- 02. 08. 2. koncert 23. ročníku Festivalu T.T.
- 05. 08. 3. koncert 23. ročníku Festivalu T.T.
- 09. 08. 4. koncert 23. ročníku Festivalu T.T.
- 13. 08. Loučeňská pouť
- 29. 10. Halloweenská zábava v KD Loučeň
- 12. 11. Spolek Amadis – muzikál Markýza andělů v KD Loučeň
- 13. 11. Spolek Amadis – muzikál Markýza andělů v KD Loučeň
- 26. 11. Vánoční jarmark v KD Loučeň
- 27. 11. Rozsvěcení vánočního stromčku
- 03. 12. Čertovská zábava v KD Loučeň
- 10. 12. Vánoce s Amadisem – koncert v KD Loučeň

Užitečné informace:

- 28. 02. Splatnost poplatku za komunální odpad
- 25. 7. - 29. 7. Úřad městyse Loučeň – dovolená
- 30. 11. Splatnost poplatku za kanalizaci

Vítání občanů

I přes nejistou dobu se nám 16. října podařilo slavnostně přivítat v zasedací místnosti úřadu nové občanky Loučeň. Již potřetí jsme museli toto vítání kvůli pandemické situaci přizpůsobit aktuálním nařízením vlády. Zúčastněné přivítala pouze starostka a zastupitelka M. Záklasníková. Ani obvyklé vystoupení dětí ze ZŠ a MŠ Loučeň se bohužel tentokrát konat nemohlo.

Pro dětičky s jejich rodinami bylo připravené občerstvení a věcný dar od městyse Loučeň (poukázka na 1500,- Kč a drobné vzpomínkové předměty). Pro maminky pak tradičně květina.

Mezi své občany vítáme Elišku, Olivera, Adinku, dva Matyášky a Honzíka. Přeji jim, ať jsou zdraví a spokojení. **M.P.**

